

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

MİLLET

laf
değil
kızıl

TEDBİR

anarşiyi
durduracak

İSTİYOR

Kıbrıs'a Kim Sahip Çıkacak

Milletimizi yıllardan beri hüsrana garkeden, bir türlü dinmek bilmeyen, gün geçtikçe derinleşen bir yaramız vardır: KIBRIS.. Binlerce kardeşimizin kanını akıttığı, canını verdiği Kıbrıs meselesi neden bir türlü halledilemez? Kardeşlerimizin kanayan yarasını sara cak, derdine deva olacak bir el niçin bulunmaz? Bu soruların cevabını imanların ya da ideolojilerin çarpışmasını göz önüne alarak bulabiliriz.

Nasıl Türkistan'daki yüz milyon kardeşimizin hürriyet mücadelesi, inilti ve feryatları utanç duvarlarından, elektrikli ölüm tellerinden dışarı çıkarılmıyorsa veya asılların yaptığı bir isyan olayı olarak duyuluyorsa; devletimizden beklenen yardımlar nasıl cevapsız bırakılıyor; Kıbrıs da yarasını sarması için beklediği ellerden mahrum hale getirilmiştir.

Milletin reyile iş başına geçen ve «Bizim Kıbrıs diye bir meselemiz yoktur» diyecek kadar millî meselelerden uzak oportünist politikacılar, millete rehberlik edemeyen, milletten tecrit olmuş, siyasetten bihaber devlet adamları Kıbrıs buhranının tek sorumlusudurlar. Şimdiye kadar yuvarlak sözler

le milleti oyalamışlar; banyolarda katledilen, her türlü zulmün reva görüldüğü, şehid olan binlerce kardeşimizin acıklı durumları karşısında tüyleri ni kıpırdatmamışlardır.

Bugün Kıbrıs'ın durumu nedir? Sonu ne olabilir? Kıbrıs'ta Rumlar hummalı bir şekilde teşkilatlanmakta; modern silahlarla teçhiz edilmektedir. Bütün Hristiyan devletleri ve Rusya tarafından desteklenmekte, kardeşlerimize karşı yapılacak kanlı bir saldırıya hazır hale getirilmektedirler. Son günlerde basını hayli meşgul eden bir haber var: Yunanistan'a va pılan Amerikan yardımı... Amerika yaptığı silah yardımı ile Yunanistanı bir silah deposu haline getirmiştir. Daha önce de Fransa, Almanya ve İngiltere'den aldığı yardımlarla harp gücünü hayli artıran Yunanistan, Ağababası Amerika'dan da aldığı desteklerle uzun vadeli bir yatırım yapmaktadır.

Hristiyan âleminin bu şımarık çocuğu, asırlık ideali; muh teşem Yunanistan'ı kurma hedefine doğru ilerlemektedir. Bu hedefe giden yolda ilk uğrak yeri olarak Kıbrıs'ı seçmiştir. Kıbrıs, büyük Yunanistan'

ın sadece küçük bir parçasıdır. Kıbrıs'tan sonra sıra Ege, Trakya ve İstanbul'a gelecektir.

Daha dün kölemiz olan, kapımızda usaklık yapmayı bir şeref sayan Rum palikaryalarının faaliyetlerine karşı kardeşlerimize yardım edecek kimse çıkmamıştır. Bütün ümitleri ile bağlandıkları devletimizden de ümitlerini kesmişler ve yabancılara devletlere göçe başlamışlardır. İstiklâl Savaşından sonra yüzde seksen Türklerin çoğunlukta olduğu Kıbrıs Anadolu'ya devamlı göçler neticesinde yüzde yirmi Türk, yüzde seksen Rumların barındığı bir ada haline gelmiştir. Bu gün de göçler devam etmektedir. Bizim siyasiler hiç bir ses çıkarmadıklarına göre Kıbrıs'ın

Meyhaneciye İthaf

Ooo... gel bakalım, gel be cicim,
Sayın sayın sayın meyhanecim!
Senin miydi cırtlak cırtlak öten ses?
Onun için mi hayret etti herkes?
Vay vay! bakın hele meyhaneciye!
Bakın bakın!... şu ciye!
Ezanla oynamak sana mı düştü?
Seni enklige iten hangi gücü?
Ulan ezan senin barın-cazın mı?
Nasipsizleri eğlendiren sazın mı?
Kaç kere döndün hayatta kibleye?
Nasip oldu mu sana; varmak seedeye?
Düşünmedin mi şehit milletin kahrını?
Yok eder dünyadan senin yoğunu varını?
Yok hele yok!.. bekle hele o günü;
O gün senin mi, benim milletimin mi düğünü?
Eğer sahip olsan haysiyetin zerresine
Alem Mersin'e giderken, sen gitmezsin tersine
Sen git de sokak veledlerini sustur
Ezen cihan için her şey, millet için namustur!
Nasıl! Nasıl! kirletirsin namusumu?
Diri diri yüzerim senin postunu!
Höst be!.. Herhalde kopardın yuları
«Gülağacı» laklakhanesinin çirkef duvarı.
Gülmez olmuş artık suratına, desene...
Öyleyse; git, başka nane yesene!..
Senki; yoksunsun faziletten, iza'ndan
Çık hadi! Defol şu vatandan!..

(İMZA)
YARIMSAR

tamamen Türklerden tecrit olmasını bekliyorlar. Herhalde o zaman rahat bir nefes alırlar. Zira Kıbrıs gibi batağa saplanmış bir meseleden kurtul-

muş olacaktırlar. Fakat şunu hatırlatalım ki, millet ve tarih karşısında hesap verecekleri günler vardır. NURİ ERYILMAZ

ŞARK MESELESİ

Milletimiz bugün tarihinin en buhranlı günlerini yaşıyor. Ata yadigarı vatanımızda köle edilmek isteniyoruz. Milletimizi, tarihinin, jeopolitiğin ve imanının düşman yaptığı kuvvetler çevirmiştir. Asırlık düşman Rusya, komünizm ideolojisiyle saldırılarını artırmıştır. İçeriden elde ettiği satılmış hainler le melun emelini gerçekleştirmek hevesindedir. Ama hevesi kursağında kalacaktır.

Beynelmîl sionizmin maşası ve müttefiki komünizm ve Hristiyanlık elele verip milletimize son öldürücü darbeyi vurmak üzeredir.

Ayrıca Bizansî diriltme gayesinde olan Yunanistan, Kıbrıs'a kadar sokulmuş bulunmaktadır. Megala İdea ve Enosis'i gerçekleştirmek gayesinde olan kahpe Yunan bugün hâlâ hainane plânına devam etmektedir. Megalo İdea İstanbul'un işgal edilmesi, Doğu Roma İmparatorluğunun ihyası, Türklerin Anadolu'dan atılması ve imhası manasını taşır. Enosis ise Kıbrıs'ın Yunanistan'a ilhak politikasıdır. Yunanistan ve Yunanistan ile işbirliği yapan patrikhane yıllarca ecdadın ulvî müsamahası altında

yaşadı. Fakat devletimizin zaaf larından istifade etmesini bildi. Sinsice çalışarak milletimizi arkadan vurdu.

Bugün bir de şark meselesi vardır. Müslüman Türk'ün imhasıyla şark meselesinin gerçekleşeceğini ısrarla savunan millet düşmanları vardır. Bu mesele 1071 de Gazi Alpaskan'ın Anadolu'ya ayak basmasıyla başlar. Şark meselesi Müslüman Türk'ün Anadolu'dan kovularak yerine tekrar Hristiyanlığın ihyâ edilmesi manasını taşır.

Şarkiyatçı Edvard Drüyö, şark meselesinin gerçekleşmesini Türklerin imha edilmesine bağlar ve şöyle der: «Türkler ister Hristiyan olsun, ister Avrupa medeniyetini kabul etsinler netice itibarıyla yok edilmelidir.»

Robert Kolejinde kuruluş gayesi aynıdır. Kolejin kurucularından papaz Sayrus Hamlin «Fatih İstanbul'u nereden aldı ise bizde Hristiyanlığı oradan İstanbul'a yayacağız» diyerek Fatih'in yaptırması olduğu Rumeli Hisarının üzerine Robert Koleji kurdu.

Bugün hâlâ beynelmîl Hristiyanlığın ve sionizmin saldırı-

sı bütün şiddetiyle devam ediyor. Kullanılan aletler bazen haçlı sürüleri, bazen İngiltere, bazen de Rusya ve Amerika olmuştur. Silâhlar değişir, fakat canilerin, hainlerin melun maksatları değişmez.

Şunu unutmamak gerekir ki, ideolojileri bir olmayan milletler hiçbir zaman dost olamazlar. Çünkü zıd ideolojiler daima çarpışma halindedirler. Batıl ve hak ideolojiler birbirleriyle hiçbir zaman uzlaşamazlar. Daima mücadele halindedirler. Bu tarihin değişmez kaidesidir. Tarihin uğuldayan akışı bunu göstermektedir. Millet evlâtları olarak bizim herşeyden önce düşmanımızı bilmemiz gerekir. Zira düşmanımızı bilmeyen millet yok olur. Düşmanımızı bilip ona göre mücadele etmeliyiz. Bu da millî bir mücadele vererek gerçekleşir.

Milletimizin bağrından çıktığı evlâtlarının önderliğinde yapılacak, milletimizin yüzünü güldürecek Millî Mücadele Allah'ın izni ile hedefe ulaşacaktır. Buna inancımız tamdır. Zafer Hakkın ve Hakka inanlarındır.

SALİH KARA
Öğretmen Okulu
Akşehir — KONYA

DUA

Ya Rab!
Kim derki kıvançta
Tasada biriz,
Birbirimizi yiyoruz.
Kan içiyoruz yamyamlara eş.
Millet düşmanları unutulmuş
Düşman olmuş
Kardeşe kardeş.
Birleşmiş kapitalist,
Komünist, sionist,
Mason denen kuyruk.
Bize yardım et ya Rab!
Senin ismin için,
Beyinlerinde «zıncı» eden
«Güm» diyen sağ yumruk
Olup tepelerine inmek
İnmek istiyoruz.
Millet için, devlet için yürümek
Uyanmak, dirilmek,
Sancakların gölgesinde yeniden doğmak
Bir MİLLÎ DEVLET olmak
Olmak istiyoruz.
Hiç değilse ya Rab!
Hiç değilse biz bu yolda
Ölmek istiyoruz.

METİN KÜSE
Öğretmen

Millî Mücadele Dergisi

Bâbüâli Caddesi No: 50/4

ÇAĞALOĞLU/İSTANBUL

Oğlum merhum Mustafa Şahin'in mücadele arkadaşı Mustafa Ergenci de bir trafik kazasında baybetmenin üzüntüsü içindeyiz. Sizlere ve ailesine baş sağlığı diler, derin acılarınızı paylaşıyoruz.
Salih Şahin

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasî
MİLLÎ DAVA MECMUAS

YIL: 2 SAYA: 64

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

**AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ**

IDARE YERİ

**Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10**

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

**Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.**

ABONE ŞARTLARI

**Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira**

FIATI : 150 KURUŞ

BAŞYAZI

TÜRKİYE'DE ANARŞİNİN KAYNAKLARI

12 Mart tarihinden bu yana haftalar geçmiş bulunuyor. Kesin bir icraat için lüzumundan fazla bir zaman fasılası... Ancak ortada parlak laflardan başka bir şey yok. Halkın tabiriyle «eski tas, eski hamam» değişen bir şey yok. Dünyanın neresinde olursa olsun, hükümetlerin ilk vazifesi kanun hakimiyetini temin etmektir.

İnönü, önceki iktidarı acizlikle itham etmişti. Buna hak verilebilir. Üniversitelerde bağlayan, ve sonra sokağa dökülen anarşi, bir hükümette otorite adına hiç bir şeyin mevcut olmadığının ispatıdır. Komutanların 12 Mart muhtı rasındaki anarşinin önlenmesi ikazı da bu manayı ifade ediyordu. Şimdi sormalıyız, acaba hükümet olmanın en basit vazifesi, kanun hakimiyetini temin etmek görevi yerine getirilmiştir mi? Buna hiç bir akıl sahibi, müsbet cevap veremeyecektir. Nitekim, İçişleri Bakanı bu durumu itiraf ediyor. «Anarşi bir günde önlenmez» diyor. Anarşinin bir günde önlenip önlenemeyeceği ayrı bir problemdir.

Türkiyede anarşiyi önlemek için bazı temel meseleleri aydınlatmak zoruridir. Anarşinin önlenilmesinin şartı, anarşiyi ve kaynaklarını sosyal kanunların ışığında incelemek gerekir. Buna ilave olarak, anarşiyi yok etmek üzere hareket edecek hükümetin cesur ve mesuliyet taşır olması gerekir.

Türkiyede anarşi deyince ne anlaşılıyor? Anarşiyi tahrik eden kuvvetler hangileridir? Anarşinin başlangıç noktası nedir? Anarşiyi doğuran ekonomik ve sosyal sebepler nelerdir?

İlk önce bu soruları, makalemizin dar çerçevesi içinde cevaplamaya çalışalım. Önce anarşi deyince ne anlaşılıyor. Anarşi lügat manasıyla, (ferdin hürriyetini ve isteklerini sınırlayan hiç bir kayıdı ve hududu tanımamak demektir. Bu 18. ve 19. yüz yılda tesirlerini hissettirmiş bir hayat ve mücadele anlayışıdır. Ancak, sionistlerin sık sık kullandıkları anarşi kelimesini bu manada kullanmadıkları kesindir. (Anarşi kelimesini başka bir manada kullanmak, siyasilerimizin derin kültür hamulesini göstermektedir, herhalde (!)) Anarşi kelimesini kullananların, bu kelime ile; fikir ve vicdan hürriyetinin, can ve mal güvenliğinin büyük ölçüde yıkılması, kanun hakimiyetinin sarsılması hadisesini kast ettiklerini düşünebiliriz.

Türkiyede insan hak ve hürriyetlerinin, şirretçe çiğnenmeğe başladığı an tesbit edilebilirse, anarşinin başlangıç anı kestirilebilir. Türkiyede anarşinin başladığı, meşum an kabaca 1968 yıllarında başlamış zamanımıza kadarda sürüp gelmiştir. Üniversite işgalleri, üniversitelerin silahlı zorbaların sığınak mahalli haline gelmesi, hayatlarını koruma mecburiyetindeki geniş öğrenci ve halk kitlelerinin reaksiyonları, üniversitelerin silahlı saldırı üssü haline gelişi, Fabrika işgalleri, şehir eşkiyasının ortaya çıkışı, Kışlalara, subaya ve orduya tecavüz, banka soygunları ve nihayet adam ve çocuk kaçırma hadiseleleri... İşte kanun hakimiyetinin ve insan hürriyetlerinin hoyratça tepelendiği 1970 — 71 Türkiye bize 1968'lerin mirasıdır.

Bazıları bu cinayet ve terör dalgasının, Türkiye ekonomisi ve sosyal buhranın tabii neticesi olduğunu söylüyor. Her harekette sosyal ve ekonomik yapının tesirleri inkar edilemez. Ancak sormak gerekir? 1968 senesini, 1963 den ya da 1967 den ayıran, hangi sosyal veya ekonomik sarsıntıdır. Zaten bozuk olan Türkiye ekonomik ve sosyal yapısı 1968 senesinde, nasıl bir değişikliğe uğramıştır? Türkiye'nin 1968'deki ekonomik ve sosyal bünye grafiği daha önce-

ki ve sonraki yıllardan hiçte farklı değildir. Ancak 1968 yılı beynelmilel politik vasat bakımından değişik bir çehre arzeder. Bilindiği gibi bu yıl, dünyada öğrenci hareketleri patlamıştır.

De Goll'un iktidara geçişinden itibaren takip ettiği milliyetçi politika, beynelmilel yahudi sermayesinin menfaatlara zıt bir istikamette idi. Avrupa da Amerikan ve Rus nüfuzundan arınmış bir birlik kurma, Fransız ekonomisinin altın esasına çevirme hareketi, De Goll'u beynelmilel yahudi politikasının hedefi haline getirmişti. Başarısız suikast teşebbüslerinden sonra, Rudi Dutske, Daniel Cohen gibi, yahudi asıllı öğrenci liderlerinin baş rolü oynadığı hareketler başladı. Bizim işgallerimizin kopye ettiği hareketler Fransıyı sallamağa başladı. Fransa basın ve maliyesinin sülükleri yahudi kuvveti, Fransa'da derin bir hoşnutsuzluk meydana getirmeyi bildiler.

Fransa gibi ekonomik yapısı Türkiyeden çok daha gelişmiş bir memlekette başlayan hareketler kısa zamanda İtalya, Yugoslavya ve Türkiye'ye sıçradı. De Golle Fransa'da «meşru haklara evet, anarşiye hayır» derken, bizim namı siyasilerimiz. «İşgal ve boykot aynı şeydir» «gençlik hali.. olur böyle şeyler» lafları ile anarşinin sırtını sıvazlıyor. Türkiye'nin bugünkü avıklı halinin beşiğini sallıyordu.

İşte bu korkunç siyasî mesuliyetsizliktir ki, Türkiye'yi bugünlere getirdi. Ölen gençlerin ve Türkiye'nin acıklı vaziyetinin mesulü, işte o günün muhalif ve muhafız politikacılarıdır. Ve Tarih önünde bu mesuliyetten onları kurtaracak yoktur. Fransa, Almanya ve Halya'da anarşi kısa zamanda kurutulmuş, anarşi Türkiye'ye benzer ekonomik ve sosyal yapıya sahip güney kore Famoza, Portekiz ve İspanya'da bile zerre kadar tesir kuramamıştır. Demek ki anarşinin kudurmasında ekonomik ve sosyal bünyenin tesiri yok denecek kadar az olmuştur. Ve anarşinin asıl sorumlusu iktidar olmuştur.

Amerika'da bir zenci talebenin üniversiteye devamını temin için, binlerce polisi vazifelendirecek ve bunu bir devlet haysiyeti sayacak. Kennedy'ler, Milletinin bir anarşi içinde çalkalanmasını durdurmak için siyasî hayatını feda edebilecek mesuliyet taşıyan De Goll'er varken, Türkiye kaderin garip cilvesi olarak, üç üniversite talebesinin başlattığı işgali anarşiye dönüşürecek yeşil ışık yakan küçük hesaplı politikacılarla doluydu.

Bütün dünyada anarşinin durmasına rağmen Türkiye'nin anarşi içinde kıvrınması hazindir. Anarşiyi devam ettirmeye kararlı bir avuç komünistin ihanet yuvasını, Kuran kurslarıyla bir tutmak, misli görülmemiş bir gaffettir. Anarşi Filistinde yetiştirilmiş çeteler eliyle devam etmiyor, Yahudi maşası basın yoluyla tahrik edilmiyor, mason kodamanlarının gizli işbirliği ile azgınlaşmıyor mu? Rusya'nın besinci kolları her Allahın günü «devrim,devrim» diye mara atmıyor mu?

Adam ve çocuk kaçırmayı «devrimci eylem» diye meşrulaştırmak isteyenler sosyal ve ekonomik krizli, siyasî ve askeri bir kriz haline getirmek şarttır deyenler ve bunu uygulayanlar komünistler değil mi?

İyice bilinsinki, anarşi varsa kaynağı var. Anarşinin ideolojik ve politik kaynağıda komünizmdir.

Efendiler! Yuvarlak lafları bırakınız.

Türkiyede anarşinin kaynağını gösterecek dürüstlük ve cesareten, ne haber!

Yeniden Millî Mücadele

MILLET

Lâf Değil Anarşiyi Durduracak TEDBİR İSTİYOR

ANARŞI DURMAMIŞTIR

12 Mart muhtırasını kendi kafasına yorumlayan hükümet üyeleri «Reformculuk» adına beyanat üstüne beyanat verir, komünist basının tahrikleriyle dizgini elden geçirirken, muhtıranın ilk maddesine rağmen gürlütlü bir hafta daha geçirdik. Mecmuamızın 63. sayısının baskıya verilmesinden sonra haftanın hemen her günü bir dinamitleme, bombalama, çocuk kaçırma, fidye isteme olayına sahne oldu. Olaylar zincirinin ilk halkası Genel Kurmay Plân ve Prensipler Dairesi Başkanı Korgeneral Atıf Erçikan'ın evine dinamit atılmasıydı. Dinamit atanlar, eski Dev - Genç idarecilerinden Ruhi Koç ve ordudan ihraç edilen fakat Danıştayca ihraç kararı durdurulan Sarp Kuray'dı. Civarında taksi ile kaçarken silâhlı olarak yakalanmışlardı. Bu hadiseyle ilgili Genel Kurmay Başkanlığı açıklaması aşağıda çerçeve içindedir. Korgeneralin evinin dinamitlenmesinin sebebi olarak, Ordudaki solcu subayları Genel Kurmay'a ihbar etmesi, 12 Mart Muhtırasının hazırlıklarında bulunması ve bazı subayların emekliliklerinde rolü olması gösteriliyordu (1) Korgeneral daha sonra, bu meseleyle alakası olmadığını açıklamış olmasına rağmen, herhalde komünistlerin bu şekildeki değerlendirmeleri dinamitlemeye sebep olmuştur.

Erçikan'ın evinin dinamitlenmesinden ve Genel Kurmayın açıklamasından sonra da hadiseler durmadı. Zaten yarısı kapalı bulunan fakültelerin açık olanları da kapandı. Yurtlarda yapılan aramalarda, silâh, bomba ve SUBAY ELBİSESİ ele geçirildi. Ayrıca bir gazete,

Dev - Genç'in bazı evlerin planlarını çıkarttığını yayınladı. (2) Diğer bir gazetede Diyarbakır Radar üstünde bir erin kurşunlanmış olarak bulunduğu haberi vardı. (3) Dışarı aksettirilmemekle beraber gerek Anadolu'da gerek Trakya'da cephanelere, kışılara baskınlar yapıldığı, hatta bazı subayların kaçırıldığı haberleri halka kadar inmişti. Dev - Genç'in polis telsizi kullandığı polisin ne yapacağını haber aldığı ve bunun da İ. Teknik Üniversitesinde bulunduğu, (4) belirtiliyordu. Basında proleterya diyemediği için «bilinçli emekçiler» den bahsedenler «Her sınıfın kendi devleti vardır» diyerek komünistlerin sınıf devleti anlayışını propaganda edenler vardı. (5) «Devrimci Ordu» imzalı bildiril dağıtılıyordu. (6) Aşağıda çerçeve içersinde bir kısmını alabildiğimiz hadiseler son bir hafta içinde olan hadiselerdi. Eğer bu şekilde vurdumduymazlık devam ederse hiçbir zaman son bulmayacak hadiselerin bir halkası da Dr. Rahmi Duman'ın oğlunun 250 bin lira fidye karşılığı kaçırılmış olmasıydı.

**ERİM HÜKÜMETİ HADİSELERİ
YANLIŞ DEĞERLENDİRİYOR.**

Bu hadiseler olup biterken, Erim'in kılı bile kıpırdamıyordu. O bütün bu hadiselerin ekonomik istikrarsızlıktan ve bozukluktan doğduğunu söylüyor, reformlar olursa, bu gürültülerin de biteceğini zannediyordu. Varsa - yoksa reformdu. İnat çocuklar gibi, ayaklarını yere vuruyor ve illada reform yapacağım, Kur'an Kurslarını kapatacağım, İmam - Hatip Okullarını islah edeceğim, toprak reformu yapacağım diye diretiyordu. Muhtıranın ilk maddesini unutmustu sanki. Söyle

diyordu :

«Benî muayyen bir fonksiyonla getirmişler. Muhtıranın 'ikinci maddesinde' çerçeveslenmiş, Cumhurbaşkanının muhtıranın sonra yayımladığı bildiride çerçeveslenmiş bütün Türkiye aydınlarının, seçkinlerinin, Atatürkçülerinin beklediği reformları yapmak için getirilmiş insanlarız biz...» «Programda da gördüğünüz gibi biz, bugünkü bunalımın kökenlerine inmek istiyoruz ve onun için reformları evvelâ söyledik...»

«Yara tizerine krem sürer gibi bir tedavi şekline iltifat etmeyeceğiz, derinliğine inip asıl o, bunalımları yaratan sebepleri ortadan kaldırmaya çalışacağız.»

«Ne diyor muhtıranın ikinci madesi?» (7)

Mutlaka ikinci maddesi idi. Halbuki, muhtıranın yeni verildiği günlerde, birinci maddeden (yani

anarşinin durdurulması ile ilgili) bahsediyordu. Fakat birden 180 derece bir dönüş yaptı. Nedeni bu? Şu satırları okursak bunun da sebebi meydana çıkacaktı.

«Reform tedbirlerine yönelme-
den zabıta baskısına yönelmek, De-
mirel yönetiminin usulü olduğuna
göre, bu yola sapmanın büyük sa-
kıncalar doğurması **BEKLENİR.»**
(8) Bu tehditten sonra aynı gaz-
etenin diğer bir yazarı «bizden
DOSTÇA (!) hatırlatması» diyerek
yeni hükûmetin tutucu (!) ve ger-
ci (!) lere taviz vermemesini ve re-
formları uygulamasını hatırlatıyor
Nazîkçe (!) Erim hükûmetini ikaz
ediyor. (9) Aynı maskeli bozguncu
gazetenin diğer bir nüshasında ise
«Ancak müdahale kesimlerinin ger-
ginliği içinde aşırı hassasiyet ve
kuşkuyla **ABARTILMIŞ HABERLE-**
RE dayanarak ordunun bünyesinde
gene budamaya gldilmesi büyük bir

Komutanlar Bir Daha İkaz Etti

Aşağıdaki açıklama, Genel Kurmay Başkanlığı Basın ve Halkala İlişkiler Dairesi tarafından yapılmıştır.

«(1) 11 Nisan 1971 tarihli gazetelerde (bir yetkili THKO ile ilgili açıklama yaptı) başlığı altında neşrolunan yazı bütünü ile hakikatleri aksettirmekten uzaktır. Olay 1969 yılından bu yana çeşitli disiplin-sizliklik suçları yüzünden Deniz Lise ve Harp Okulundan çıkarılan ve Dev-Genç ile işbirliği yaptıkları bilinen ve takip edilmekte olan mahdud sayıdaki kişilerin faaliyetlerinden ibarettir. Nitekim son günlerde İstanbul'da bazı yerlerde yapılan aramalar sonunda elde edilen belgeler bunların tutum ve davranışlarını ve Silâhlı Kuvvetler bünyesine yönelttilen yıkıcı faaliyetlerle yakından alakalarını ortaya koymuştur.

(2) 10-11 Nisan 1971 gecesi Ankara'da saat 24.00 sıralarında Korgeneral Atıf Erçikan'ın oturduğu dairenin kapısına bir infilâk maddesi konulmuş ve patlamıştır. Bu tecavüzle ilgili olarak hemen olayı müteakip o civarda otomobille kaçmaya çalışan silâhlı iki kişi yakalanmıştır. Bunardan birisi müteaddit disiplinsizlik suçlarından dolayı Deniz Harp Okulunda sicil yolu ile emekli edilen ve fakat bu kere Danıştayca emekliliği iptâl edilerek tekrar Orduya alınması kararı verilen emekli deniz teğmeni Sarp Koray'dır.

Sarp Koray'ın uzun zamandan beri Dev-Genç ile ilişki kurduğu, Ordu mensuplarını kanun dışı davranışlara teşvik ve tahrik eden bir tutum içinde bulunduğu bilinmekte ve takip edilmekte idi.

Diğer Dev-Genç yöneticilerinden Ruhi Koç'tur.

(3) Bu esef verici patlama olayı, yalnız bir Askerî sahsa değil, bütün silâhlı kuvvetlere karşı yapılmış menfur bir harekettir..

Türk Silâhlı Kuvvetleri bu ve benzeri tecavüzleri affetmemeğe kararlıdır.»

Erim Millete mi Bağlı Yoksa?!..

«Benim en büyük güvencim, Türk kamuoyu.. Hükümet kurma vazifesini aldığım andan şu ana kadar kamu oyunundan gördüğüm desteği büyük bir kıymet, güç addediyorum ve bugünkü zamanda, biliyorsunuz, artık demokrasi, kamuoyu demokrasisidir, yani «sandık demokrasisi değildir.» Sandık vardır, sandığı inkâr etmiyoruz. Her dakika kamuoyunun nabzı elinde olmak lâzım insanın. «Kamu oyunun nabzını elinden bırakacak olursanız, o zaman sandık para etmez...» «Kamuoyu dediğim zaman da elbette bilniçli (!) seçkin, düşünen başları kastediyorum. İşte sandıkla bu ikisi uzaklaşır, anlaşır beraber yürürse memleket bir netice alır...»

Bu sözler Nihat Erim tarafından söylenilmiş. Aşağıdakiler de Başbakanın İdari İşler Yardımcısı Sadi Koças'ınmış: Geçen seçimde beş milyon aydın seçime katılmadı. Bu seçimde de 5 milyon cahil katılmasın.»

Anlaşıldığına göre, yeni hükümet, başbakanı ve yardımcısıyla, murakıp olarak milleti değil de gayri millî basının şişirdiği, kafası emperyalist kültürlerle şartlanmış bir grup insanı kendi tabirlerince aydını (!) seçmiş. Millette ise, «sandık» tabirini kullanarak alay edilmiş. Öyle ya, oy vermek sûretiyle iktidarlara tayin eden çoğunluk millettir. Biz, bu zihniyette olan bay Erime ve hükümetinin üyelerine, «kamuoyu demokrasi si» diye bel bağladıkları, Yahudi basının lufuflarıyla şişirilmiş uydu kafalarla birlikte bir koloni kurmalarını tevsie ederdik. Millete iktidar olmayı değil. Zira milleti hiçe sayan zihniyetin millete hükmetme hakkı yoktur? Erim'in yukardaki sözü de, demokrasinin halkın iktidarı olduğu 'afının palavradan ibaret olduğunu isbat etmek için mi söylenmiştir, bil miyoruz.

hata olaak ve orduya huzur getirmeyecektir.» (10)

Gerek Erim'e, gerekse ordu mes'ul makamlarına karşı yönetilen bu ihtarlar gerekli tesiri yapmış olmalı ki Erim yukarıdaki lafları konuşmuştur. Yine bu tehditler sayesinde bir yetkili «dine ve çeşitli cereyanlara hiç taviz verilmeyecektir.» (11) demiştir. Aynı gazetenin yaptığı baskılarla Afyon'da Kur'an Kursları kapatılmıştır.

Erim ve hükümeti hiçte gerçeğe uymayan bir prensipten hareket etmektedir. Erimin «anarşinin sebebi iktisadî bozukluklardır» şeklindeki anlayışı yanlıştır. Bu, hadiselerin değerlendirilmesinde Marxistlerin kullandığı metottur. Materyalist bir doktrinden doğmuştur.

Halbuki, hadiselerin sebebi ideolojiktir. Bir kere, iktisadî bhranımızı doğuranlar, ideolojik kuvvetler olduğu gibi, bunun istismarcıları da belirli bir ideoloji adına hareket etmekte, anarşi çıkarmaktadırlar. Komünistler, bağlı bulundukları ideolojiyi iktidara getirmek için mutlaka karışıklık çıkarmalıdır.

GELİŞMİŞ VE İKTİSADEN YÜKSEK ÜLKELERDE BİLE KOMÜNİST HAREKETLER VAR

Türkiye iktisaden bhran içinde bulunan bir ülkedir. İktisadî hayatımız, millet düşmanlarının at oynattığı ve keyfince kullandığı bir saha halindedir. Bu bir hakikattir. Komünistler, Türkiye'deki banka soygunculuğunun adam kaçırmının, adam öldürmenin sebebinin bu iktisadî kriz olduğunu söylüyorlar. Erim de bu mülahaza ile olacak ki, reform yapmak suretiyle, hadiseleri önleyeceğini ümit etmektedir.

Halbuki, dünya üzerinde «muasır medeniyet seviyesini» tayin eden ve şimdiye kadar uzanmak için dinilmiş olan devletler (Fransa, İngiltere, Japonya, Almanya, Amerika, İtalya v.s. gibi devletlerde de komünist hareketler olmaktadır. Hatta, 1968 yılında, Türkiye'de ilk boykot ve işgaller başlamadan önce Fransa ve Almanya'da hadiseler ol-maktaydı. Memleketimizdeki komü-

nistleri bir süre yetiştirenler de, Fransadan ithal edilmiş komünistlerdi. Eğer komünist hareketlerin sebebi, hayat seviyesi olsaydı, bu gelişmiş ve teknolojik kalkınmasını tamamlamış ülkelerde hadise olmayacaktı. Lakin bu ülkeler de tedhiş hareketlerinden bızardır. İhtilâci hareketler yalnız komünist devletlerde olmamaktadır. Çünkü tank paletlerinin zulmü acıdır.

Sayın Erim hatırlatmak isteriz. Bir ülke komünistleşmeden reformlarla, şununla - bununla, tavizle tedhişçiliği durdurmak hayalcilik olur. Gaflet olur. Belki de ihanet olur.

ŞİLİ VE SEYLAN ÖRNEĞİ

Dünya üzerinde sizin iktidarınıza benzeyen iktidarlara var. Seylan gibi, Şili gibi. Bunlar da koalisyon iktidarlardır. Koalisyonda komünistler de var. Her ikisi de solu iktidarlardır. Yalnız komünist değiller. Reform yapmak istiyorlar. İktidara karşı savaşıyorlar. «Halk Kurtuluş Cephe»nin gerilla faaliyetlerini böylece durdurmak istiyorlar. Fakat Halk Kurtuluş Cephesi'nin hedefi ihtilâldir. Ve reformlar bu hedeften vazgeçirmiyor. Koalisyona giren komünistler de iktidarı zor duruma sokuyorlar. Bunlar, reformlarla, gerillayı durdurmak isteyenlere ibret olmalıdır.

KOMÜNİSTLER REFORMCU HÜKÜMETİ DE İSTEMİYORLAR

Diğer bir husus da şudur: Siz ne kadar reform yaparsanız yapınız, komünist basın sizin hakkınızda kararını vermiştir. Daha programınızı okur okumaz, komünist basına göz gezdirseydiniz bunu açıkça görürdünüz. Biz bunlardan sadece bir kaçının manşetini nakledeceğiz: «Büyük Burjuvazi yeni hükümetini kurdu.», «Uluslararası sermayenin Türkiye'deki yeni iktidarı», «Akbank gitti, Koç Holding geldi.» (11) «Yeni iktidarın programı: Hakim Sınıfların Huzur Planı» (12) «Kaldı ki Erim hükümeti programı kapitalist yapıları zayıflatmaya ve giderek tasfiyeye yönelmek şöyle dursun kapitalizmi güçlendirmek amacını gütmekteydi. (13) «Hükümet Program,

sermayeciliği güçlendirmek amacında.» (14) Bu cümleler şu manayı ifade etmektedir: Komünistler yeni hükümetin reformist programını tasvib etmemişlerdir. Tasvib etmediklerine göre, tasvib edecekleri sistem gelinceye kadar, sabotajlar durmayacaktır. Nihat Erimin ne ümidlerle yapmak istediği reformlar ANARŞİYİ ÖNLEYEMEYECEKTİR. Çünkü anarşinin sebebi ekonomik değil ideolojiktir.

ANARŞİYİ KİM ÇIKARIYOR REFORM KİME KARŞI YAPILIYOR?

Belirtilmesi gereken bir husus maktadır. Fakat ne garibtir ki, Millî Eğitim Reformu adı altında yürütülen faaliyet doğrudan doğruya ise anarşiyi kimin çıkardığıdır. Artık kör gözler görmüştür ve sağır kulaklar duymuştur ki anarşi Moskova veya Pekin güdümlü gruplar tarafından çıkarılmaktadır. Banka soygunları, adam kaçırmalar ve asker kurşunlamalarda yakalanan suçlular bunu açık seçik ortaya koymaktadır. Sanki, anarşinin merkezi İmam - Hatip Okullarıymış, Kur'an Kurslarıymış ve 5 yaşındaki çocuklarmış gibi buralara saldırılar olu-

yor. Komünist basının namussuzca tahrikleriyle, millî ve dinî müesseseler baskı altına alınmak istenmektedir. Eğer zu şekilde tahriklerle iş yapma faaliyeti devam ederse, millette Erim Hükümetinin millete değil komünist basının tahriklerine bağlı olduğu fikrini yerleştirecektir.

Sanki, anarşinin kaynağı köymüş gibi reformun hedefi oraya yöneliyor. Bir köyler kalmıştı komünist hareketin sızmadığı ve anarşinin giremediği, bundan sonra herhalde oralarda anarşi merkezleri haline getirilecektir. Sanki, köylüyü ızdırabtan kurtaracak başka tedbir yokmuş gibi, komünistlerin tahrikleriyle pek çok anlaşmazlığa vesile olacak olan Toprak Reformuna yapılması manasızdır, yahut ta yeni bir oyundur.

DANIŞTAY DA HESABA KATILMALIDIR

Türkiye'de anarşinin boy salıp büyümesinde Danıştay'ın da rolünü hesaba katmak lazımdır. Her hadise komünistleri himaye olarak manalandırılacak kararlar vermesi, binde bir de olsa cezalandırılabilmiş komünistler hakkındaki

(Devamı Sahife 13'de)

Reformlar Anarşiyi Azalttı «!!»

- Necmi Erdem ve Zekerîya Ateş isimli milliyetçi öğrenciler komünistler tarafından kaçırılmıştır. (7 Nisan 1971)
- Ege Üniversitesi Fen Fakültesinde komünistler, öğrencilere ateş açmış, Üniversite bir hafta kapatılmıştır. (8 Nisan 1971)
- Ankara Site Yurdu'na komünistler tarafından ateş edilmiş, bir öğrenci ağır yaralanmış, Yurt öğrencileri telefonla tehdit edilmiştir. (8 Nisan 1971)
- DTCF'li komünistler polise ateş açmışlardır. (8 Nisan 1971)
- Kırıkhan'da komünistler tarafından hükümet tabibinin evine dinamit atılmıştır. (8 Nisan 1971)
- Gaziantep Çimento fabrikası memurlarından Yalçın Tezel'e ait otomobil komünistler tarafından dinamitle tahrip edilmiştir. (9 Nisan 1971)
- Adana İpek Palas Oteli'nin sahibi Mehmet Karataş'ın oğlu Adnan okul dönüşü komünistler tarafından kaçırılmıştır. (9 Nisan 1971)
- TMTF'nin Çağoloğlundaki binası gece yarısı komünistler tarafından dinamitlenmiştir. (9 Nisan 1971)
- Komünistler Cankaya'da havaya ateş açmışlardır. (9 Nisan 1971)
- DP Denizli milletvekili Sami Arslan komünistler tarafından iki defa tehdit edildi. (9 Nisan 1971)
- Komünistler tarafından Diyarbakır öğrenci Yurdu Yakınında dinamit patlatılmıştır. (9 Nisan 1971)
- İzmir Yakın Doğu Yüksek Okullarında komünistler tabanca, dinamit ve bomba patlatmışlardır. (9 Nisan 1971)
- Komünistler Balıkesir Öğrenci Yurdu'nda olay çıkardı. Yapılan aramada tabancalar, mermiler, dinamitler, bombalar ve subay elbiseleri bulunmuştur. (11 Nisan 1971)
- Ankara Site Yurdu'na komünistler tekrar baskın yapmışlardır. (11 Nisan 1971)
- Ankara İTİA'ne komünistler tarafından dinamit atılmış, 3 polis 1 mustahdem yaralanmıştır. (11 Nisan 1971)
- Korgeneral Atif ERÇİKAN'ın evine komünistler tarafından dinamit atılmış. Polis olayla ilgili iki anarşisti yakalamışlardır. (11 Nisan 1971)
- Edirnekapı Öğrenci Yurdu'na gece 22.30 sıralarında komünistler tarafından tabanca, dinamit ve bombalarla basılmıştır. (11 Nisan 1971)
- Konya Spor Salonunun bahçesi komünistler tarafından dinamitlenmiş, Polis iki tedhişçiyi yakalamışlar. (12 Nisan 1971)
- Uşak'ta 4 komünist tahditle bir doktoru soymaya çalışmışlardır. (12 Nisan 1971)
- Komünistler Sinop Kız Öğretmen Okulunda hadise çıkarmış okul müdürü ve öğretmenler yaralanmıştır. (14 Nisan 1971)
- Robert Kolle'ye gece yarısı komünistler tarafından dinamit atılmıştır. (14 Nisan 1971)
- Dr. Rahmi Duman'ın oğlu komünistler tarafından 250 bin lira talebiyle kaçırılmıştır. (15 Nisan 1971)
- Komünistler gece yarısı Çapa'yı dinamitlemişlerdir. (15 Nisan 1971)
- 3 Dev-gençli banka soymaya hazırlanırken polis tarafından yakalanmıştır. (15 Nisan 1971)

Bakanlığa Duyurulur: G. Antep Lisesinde TÖS'çülerin Zulmü Var

Bir müddetten beri G. Antep'te meydana gelen hadiseler, mes'ul mercilerin gözünden herhalde kaçmamıştır. Emniyet kuvvetlerinin TÖS, DEV - GENÇ ve DİSK binalarında yaptığı aramalarda ele geçirilen Moskova ve Pekin menşeli kitaplar, silâh, bomba, dinamitlerin bulunduğu, ayrıca Dev - Lis'i kurmak için toplanan mektep kaçaklarının yakalandığı, daha sonra bir öğretmenin evine dinamit konulduğu ayrıca Cemil Alevli isimli bir şahsın evine dinamit konulduğu ve yakalanan failerinin Dev-Genç eski başkanı Bektaş Avcı ve TÖS lokalinde kahveci Mahmut Özpolat'ın teşvikleriyle lise öğrencilerinden Müslim Eriçi ile Alaeddin Kapanın olduğu gazetelerde çıktığına göre, mes'uller de duymuş olmalıdırlar.

Biz bu hadiselerden gazetelere aksetmeyen kısmını Millî Eğitim Bakanlığının nazarı dikkatine arzedeceğiz

Yukarıdaki hadiselerle karışanların bazı liseli talebeler olduğu gözden kaçmamaktadır. İşte Dev - Genç militanı bu talebeler, bazı TÖS'çülerin de sırt sıvazlamasıyla Lise içinde de talebenin huzurunu hayli bozmuşlardır. Okulun bazı solcu Müdür muavinlerinin lutufları bunları şımartmıştır.

İlk hadise, «Öldürdüm Adam» isimli mahut TÖS'çülerin kendi fikirlerine uygun bir eser okulda oynamakla başlamıştır. Müdür yardımcılardan Selahattin Altınok, Mustafa Güneri, Ali Muşlu ve öğretmenlerden Oral Aykut, Mehmed İslâm, Mustafa Bayazıt, Birsan Göğüş gibi solcular, davetiye ile girilmesi gerekli piyese, Dev - Genç ve TÖS'e bağlı ahbablarını doldurmuşlar ve güya okul talebelerini sindirmek gayesini gütmüşlerdir. Bir öğrenciyi Müdür baş yardımcısının odasına kapatarak, Milliyetçi Öğretmenlerle konuşmamasını, milliyetçi fikirleri savundukları müdetçe kendisinin ve bütün arkadaşlarının harcanacağını ihtar etmişlerdir. Durumdan haberdan olan öğrenci velilerinden bir grup bu yakışıksız hareketin sebebini sormaya gelince TÖS'lüler ve beraberlerindeki Dev - Genç'liler okulu bırakıp kaçmışlardır. Bu arada okuldan kandırdıkları birkaç talebeyi ortada bırakmışlardır. Öğrenci velileri bu hareketin son derece nefret verici olduğunu ve bir daha tekrar etmemesini istemişlerdir TÖS'çüler ve Dev - Gençliler kaçarken, okul talebeleri yuhlamışlardır.

İkinci hadise, 4 Nisan Pazar günü, Dev - Genç tarafından kandırılmış bir öğrenci, bir liseli öğrenciye komünist eserler tavsiye etmiş, talebe de cevap verince üzerine hücum etmek istemiş fakat, milliyetçi talebenin mukabele etmesi üzerine kaçmıştır. Daha sonra TÖS'çü ve Dev - Gençliler, 12-13 yaşındaki talebelerinde bulunduğu pansiyona saldırganlardan dördü adalete tesmukabelesi ile karşılanmışlardır.

Saldırganlardan dördü adalete teslim edilmiş, Hüseyin Çava adlı bir Teknik Üniversiteli komünist te tekif edilmiştir.

Hadise gecesi, polise müşkilât çıkaran Mustafa Bayazıt adlı solcu öğretmen karakola götürülmüş, mahkemeye verilmiştir. Pansiyona saldırdıktan sonra, gelip yatmak isteyen TÖS'lü öğretmenler talebenin protestolarıyla karşılaşmışlardır.

Talebeyi sindiremeyeceğini ve kendi fikirlerine bağlayamayacağını anlayan, protestolarla karşılaşan solcu öğretmenler selahiyetlerini kötüye kullanma yolunu seçmişlerdir. Disiplin Kurulunun solcu üyeleri, solcu müdür muavinleri milliyetçi ve arkadaşları tarafından sevilen öğrencileri sindirme teşebbüsüne geçmişlerdir. Bunun üzerine, Öğretmenler Kurulu toplantısında bir konuşma yapan Matematik Öğretmeni Mustafa Uğurlu'nun aşağıdaki sualleri cevapsız kalmıştır:

— Okulda muhtelif zamanlarda TİP'in, TÖS'ün ve Dev - Genç'in bildirileri dağıtılmıştır. Milliyetçi iki öğrenciyi il dışında okumaya mecbur eden, tarafsız olması gereken Disiplin Kurulu'nun kayıtlarında bu bildirileri dağıtan, ellerinde sopa ve bıçaklarla boykot yaparak öğrenci ve öğretmenleri sınıflara sokmayan talebeler hakkında verilmiş bir ceza ya rastlamak mümkün müdür? Mümkün değilse nedendir?

— Yaşar Azaz adlı bir öğretmen derste bir talebeyi kaldırıp «ben sosyalistim, taraf tutarım, not verirken ve diğer muamelelerine milliyetçi öğrencilere karşı objektif olmayacağım» demiştir. Mezkûr öğretmen hakkında ne gibi bir işlem yapılmıştır?

— Mao'nun «Halk Savışı» ve Stalin'in «Tarihî Materyalizm» adlı kitapları ile yakalanan ve «devrim için savaşmayan sosyalist olamaz» diyen öğrenci cezalandırılmazken mezkûr solcu talebeyi yakalayan öğrenciler neden bizzat baş muavin tarafından tehdit edilir?

Bu sorular cevap bulamamıştır. Ve Antep Lisesi talebelerinin huzur içinde okuyabilmesi için M. Eğitim Bakanlığının bu sorular üzerine eğilip meseleye el koyması gerekmektedir.

TAVZİH

- Mecmuamızın geçen sayısında Afyon Valisinin soyadı yanlışlıkla Gazoz oğlu olarak çıkmıştır. Doğrusu «Gazoz oğlu»dur. Düzeltir. okuyucularımızdan özür dileriz.
- Mecmuamızın geçen sayısında «Yavuz Selim Öğretmen Okulunda Akif gecesinin yapılmasına dair haber şu şekilde olacaktır: Okul idarecileri, Akif'in ölüm yıldönümünde gece yapmamışlardır. Fakat İstiklâl Marşının 50. yıldönümünü kutlamak için merasim yapılmıştır. Zaten Bakanlığın emri de buna dairdir.

İrtica İddiası Vatan Hainlerinin Yaygarasıdır

Yeni kurulan bir hükümetin vazifeye başladığı şu günlerde, millete karşı yönelen iğrenç ithamlar tekrar piyasaya çıkmıştır. Komünist ağızlar ve Babiâli Pravdaları «irtica» gibi «gericilik» gibi sakızları çiğnemeye başlamışlardır. İrtica diye, gericilik diye milletin en ulvî en mukaddes değerleriyle alay edilmektedir. Milletin gerçek emperyalizme karşı uyanışını ve demokratik mücadelesini yolundan saptırabilmek için, bulanık suda balık avlayan «irtica tüccarları» paçaları sıvamışlardır.

Bir asırdan beri millete yönelen bu itham ve iftiraların iç yüzünü her vatanseverin bilmesi lâzımdır. Hele milleti idare etmekle ve korumakla görevli mesul merciler, irtica ve gericilik gibi sloganların kimlerin sloganı olduğunu bilmelidirler. Milletin mukaddes değerlerini korumalıdır.

Şimdi «irtica» ve «gericilik» gibi sloganların kimler tarafından kullanıldığını ve hangi manayı taşıdığını görelim:

«Tanrı fikrinin en iyi niyetlerle ve en saf bir şekilde müdafaa edilmesi veya haklı çıkarılması bile gericiliğin hakkı çıkarılması demektir.» (1)

Görülüyor ki, komünistlere göre gericilik demek Allah inancına sahip olmak demektir. Allah'a inanan herkes gericidir.

«Din, özü itibarıyla, ilim aleyhtarı ve sömürücü mahiyeti dolayısıyla komünizmle uzlaşmaz. Din daima gericidir, onun yönetici ve temsilcileri ne olursa olsun.» (2)

«Marxizm bütün modern dinlere ve kiliselere, bütün din teşkilatlarına burjuva reaksiyonunun sömürme yi ve işçi sınıfını uyuşturmayı savunmak üzere kullandığı birer organ nazariyle bakar.» (3)

Yukarıda verilen vesikalar, komünizmin kurucularının, bütün dinler ve bu arada mübarek dinimiz hakkın da düşüncelerini belirtmektedir. Üçrunda milyonlarca şehidin kanını akıttığı, hayatımızın gayesi ve bize zafer, şeref, saadet getiren dinimiz hakkında millet düşmanlarının tefak kileri bunlardır. Komünistlere göre, din geridir, dindar mürtecdir.

Komünistlerin böyle düşünmeleri kendi hesaplarına, normaldir. Zira komünizm; ancak, imansız, dinsiz, hiç bir ahlâki ve imanî otorite kabul etmeyen, hayatlarının gayesi sadece midelerini doldurmak ve sekslerini tatmin etmek olan zavallıların ve de jenere olmuş cemiyetlerin ölüm çukurudur.

Milleti ayakta tutan ideolojik değerlerin temelî İslâmın yıkılması gerçekleşmeden, komünizmin bir müslüman cemiyete girmesi mümkün değildir. Bunun için komünistler İslâma

ve onun müesseselerine alçakça saldırımay, bir borç bilirler.

Gerçek emperyalizmin bir iç harp sloganı ve kardeşi kardeşe kırdırma aleti olan, gericilik parolasının tetkikine devam edelim:

Komünist dünyasının sayılı şeflerinden Mao gericilik meselesinde ne ler demektedir?

«Fakat bir kimse... Sosyalist devlet kurulduktan sonra da, Rusya ile ittifaka muhalefet ederse veya parti miz kurulduktan sonra da bizimle iş birliğine muhalefet ederse... O takdirde o, yaşadığı zamanlardan habersiz bir gericiden başka bir şey değildir.» (4)

Mao'nun ifadelerinden besbellidir ki, kim komünizme, komünist devlete, Rusya'ya ve komünist partisine karşı çıkarsa gericidir. Yani gericilik, anti komünizmin adıdır. Kim anti-komünist ise, kim milliyetçi ise ve kim dindar ise gericidir.

İşte komünist şeflerinin uydurma gericilik ve irtica hakkındaki sözlerinin özü bunlardan ibarettir.

Görülüyor ki, Türkiye'de kullanılan gericilik ve irtica gibi sloganlar komünistlerin sloganlarıdır.

Kim millete karşı bu sloganları tevcih eder ve milleti gericilikle suçlar sa ismi ve sıfatı ne olursa olsun komünistlere uşaklık yapmış demektir. Çünkü o bilerek veya bilmeyerek komünistlerin ağızıyla konuşmuştur.

Milletin gericilikle ve millî uyanışların irtica ile itham edildiği memleketimizde, namuslu vatanseverlerin komünist iftiralarına kanmamaları ve millete karşı girişilen iftira kampanyasına cesaretle cevap vermeleri millî bir vazifedir.

- (1) Lenin, Eserler Cilt: 35 Sh. 93
- (2) İlim ve Din, Moskova, Sayı: 4 Nisan 1961.
- (3) Lenin, Eserler Cilt: 15, Sh: 371-372.
- (4) Mao, Yeni Demokrasi. Sh. 47 İstanbul 1967.

Afyon Valisine Kanunları Çiğneme Hakkını Kim Verdi?

Demokrasi ve hürriyet nizamının kurulması adına muhtıraların verildiği, beyannamelerin neşredildiği, her politikacının bu mevzuda bir şeyler gevelediği şu günlerde, bazı mülki amirlerin keyfi icraatı çekilmez bir hal almıştır.

Vatandaşları anayasaya saygılı olmaya çağırılanın, bizzat anayasayı ihlalleri bu gün artık muzdarip Türkiye'mizde olağan bir durum arz etmektedir.

İşte bu türlü garabetlere bir yenisini de Afyon valisi Kemalettin Gazezoğlu etmektedir.

Mesele şudur: Afyon'un iş güzar millî eğitim yöneticileri hangi yetkiyle dayanarak ve hangi hak ve selâhiyetle bilinmez, valilik makamının tasdikine arzettiği bir yazıda «yaş ve öğrenim seviyeleri itibarıyla her türlü telkine elverişli bir ortam içinde bulunan orta öğretim kademesindeki öğrencilerin aşırı zıt kutuplara çekilmeğe ve her fırsatta birbirleriyle çatışmaya itildiği bir gerçektir.

Uygun görüldüğü takdirde orta dereceli okul öğrencilerinin okullarında kurulmuş bulunan eğitsel kollar ve bu kolların halk eğitim merkezleri veya valiliğimizce verilecek yerlerde yapılacak program ve faaliyetler dışında her türlü kurum ve derneklere üye olmaları, her hangi bir şekil içinde bu derneklerin faaliyetlerine katılmaları ve dernek binalarına gitmelerinin Lise ve Orta Okullar yönetmeliğinin 151. nci. maddesi gereğince yasaklanmasına müsaadelerimizi arz ederim» diyerek genç dimağlar üzerinde engizisyon terörü estirecek bir teklifte bulunmuştur.

Valilik makamı da hiçbir hürriyet endişesi duymaksızın bu teklifi kabul etmiş ve mahalli derneklere gönderdiği bir yazıda «onay gereğince, derneğinize kayıtlı öğrenci varsa çıkarılması her hangi bir şekil faaliyetlerinize katılmamaları ve dernek binamıza gelmemelerinin sağlanmasına ve bu hususlara aykırı hareket eden yöneticileriyle okul öğrencileri hakkında konuşturma yapılacağından bilgi edinilmesini» diyerek mahut törör plânını icraya koymuştur.

Şunu açıkça ifade etmek isteriz ki, demokrasilerin yıkılmasının baş amili demokrasi düşmanlarının tahrip hareketinden ziyade, demokrasinin mesuliyetini taşıyanların buna ters düşen davranışları ve icraatıdır.

Bu haliyle Afyon valiliğinin ittihaz edilen bu karar, altına imza koyanların ve demokrasi düşmanı olduklarını, ya da demokrasinin temel felsefesine aykırı düşen bir tutum içerisinde olduklarına delâlet etmektedir.

VALİLİĞİN KARARI KEYFİDİR

Lise ve Orta okullar yönetmeliğinin 151. nci maddesine dayanarak alındığı söylenilen bu karar her hangi bir hukuki mesnetten yoksundur. Zira mezkûr yönetmeliğin bu maddesi «öğrenciler valiliğin izni dışında hiçbir kurum ve

derneğe üye olamazlar» tarzındadır.

Halbuki valilik kararı buyûniyle yetkiyi aşmış üye olmanın ötesinde dernek faaliyetlerine katılmayı dernek binalarına herhangi bir sebeple girip çıkmayı dahi yasaklamıştır.

Mezkûr yönetmelik valie olsa olsa öğrencilerin cemiyetlere üye olmasını engelleyen kararlar almasına müsaade verebilir, yoksa çımden yukarıya çıkmaya değil. Aksine bir düşüncü ferdin hürriyet sahasının keyfi bir takım kararlarla daralmasına imkân hazırlayacaktır.

Diğer taraftan bir kararla anayasanın getirdiği söylenen hürriyet düzenine, fikir ve düşünce hürriyetine, dernek kurma hürriyetine pervasızca indirilen bir darbedir. Çünkü anayasanın temel haklar ve hürriyetler arasında mültaâla ettiği dernek kurma hakkı bu kararla zedelenmektedir.

Anayasanın 29. ncu maddesi herkesin önceden izin almaksızın dernek kurma «evleviyetle dernek faaliyetlerini yürütme» hakkına sahip olduğu ve bu hakkın ancak kanunla sınırlanabileceğini söylemektedir.

Cemiyetler kanunun 3.ncü maddesi ve yukarıda anayasa maddesine uygun olarak cemiyetlere üye olacakların medeni hakları kullanma ehliyetine haiz ve 18 yaşını bitirmiş olmalarını is temekte ve fakat ne bu kanunda ve ne de diğer mevzuatta fertlerin dernek faaliyetlerine iştirakini engelleyici bir hükme raslanmaktadır. Yaş şartının dışında her hangi bir sınırlayıcı bir hükme de tesadüf edilmemektedir.

Durum bu iken Afyon valisi keyfi kararını hangi hukuki mesnede dayandıracaktır? Anayasanın ve kanunları koymadığı sınırlamayı bir valinin koymasına ancak faşist yada komünist sistemlerin tatbikatında muhatap olabiliriz. Mevcut anayasa hürriyetlerin sınırlarını ve sınırlandırdı.

mada azami noktayı tesbit etmiştir. Bu tesbitler arasında bir valinin kalkıpta hukuki mesnedden yoksun olduğu bir takım kararla temel hakların ortadan kalkmasına müncer olarak icraatta bulunmasına cevaz yoktur. Her fert hiçbir kayıt ve şarta tabii olmadan kanunî formalitelerin tamamlamış ve kanun çerçevesinde faaliyet gösteren bir derneğin faaliyetlerine iştirak edebilir, lokallerine gidip gelebilirler. Bu derneklerin aşırı uçları temsil ettikleri tarzındaki temelsiz görüş bu hakkın kullanılmasına engel olamaz. Zira ferdin hareketlerinde dikkat edeceği husus yaptığı hareketin kanunî olup olmadığını, suç teşkil edip etmediğidir. Yoksa hareketlerinin mutedil veya aşırı olduğunu düşünmek değil. Bu olsa olsa ferdin medeni seviyesini ortaya koyma da bir ölçü olabilir.

En basit hukuk bilgisi niteliğinde olan bu bilgilerin bir idarî amirce de bilinmesi devlet faaliyetlerinin kördüğüm olmaması bakımından zaruridir

Çirkin bir saldırı karşısında zaruri bir açıklama

Aşağıdaki gerçekleri bildirmek zarureti, millî cephenin birliğine yürekten bağlı her vîdan sahibini olduğu gibi, bizide gerçekten üzmüştür. Ancak anlatılacak olan vakıaların vehameti millî mücadeleimizi yeni kararlar almaya zorlayacak mahiyette oluş sebebiyle, açıklanmasında faydalar görülmüştür.

Türkiyenin içinde bulunduğu vahim buhran karşısında milliyetçi ve İslâma saygılı bütün güçlerin, düşman karşısında birleşmelerini en hayati görev bilmekteyiz. Doktrinleri, metodlar ve mücadele taktikleri ayrı bile olsa, bütün millî güçlerin askari olarak karşılıklı saygı ve arkadaşlık hisleri içinde bulunmalarını zaruri telakki ederiz. Millî cephe içinde farklı davranışların normal ve tabii, ancak düşmanlıkların ihanet olduğuna inanırız. Bu kesin inancımızı belirttikten sonra bizi üzen ve vîdan sahibi her ferdî de üzeceğine inandığımız hadiseyi açıklıyoruz:

Bu hafta içinde, Mücadele Birliğine bağlı olan bir grup kardeşimiz gece yarısı yataklarından kaldırılarak, tartaklanarak, kaldıkları Vatan yurdundan dışarı atılmışlardır. Şimdi bu arkadaşlarımız sokakta kalmağa mecbur edilmişlerdir. Anvâk bizi üzüntüye sevk eden bu değildir. Üzüntümüzün sebebi arkadaşlarımızın M. H. P'ye bağlı ve kendini milliyetçi sayan bir grup saldırganın saldırısına uğramış olmasıdır. Bununla M. H. P'ye bağlı samimi milliyetçi kitlevi (sayısı ne olursa olsun) itham etmek aklımız-

dan geçmez. Ve vîdanımız elvermez.

Gece yarısı yurtlarından sokağa silah zoruyla atılanlar, bir kaç ay önce, Şişli yurdundan komünistler tarafından aynı usulle kovulan, daha sonra da bulundukları Site Talebe Yurdundan milliyetçi oldukları için atılan insanlardır.

Başkaları böyle iğrenç bir saldırıya uğramış

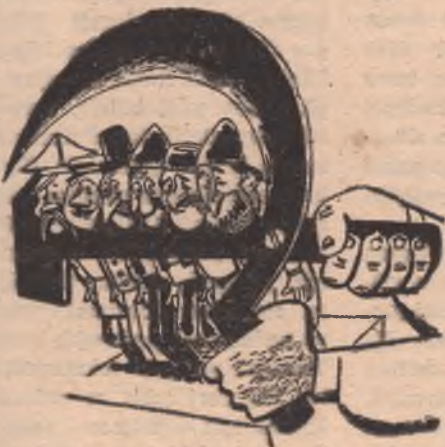
olsalardı günlerce gazete sütunlarını doldurur, muhataplarını küfürle suçlar, yaralara ateşten bir dil takar, ortalığı velveleye verirlerdi. Bunlar bizim tevessül etmeyeceğimiz küçüklüklerdir. Bunları erbabına bırakırız

Her harekette, gayri mesul, dejenere ve anarşist unsurların sızması mümkündür. Ancak sahte bir milliyetçilik maskesi taşımayanlar kendi gruplarının mesuliyetini taşımağa kabül ederler. Ve milliyetçi olduğunu söyleyen her namuslu adamın bunu böyle yapması, askari vazifesidir

Bu andan itibaren, M. H. P'nin bizim gözü müzde Millî Cephemiz içindeki yerini tayin edecek bu davranıştır. Zira bu grupların ne derece toleransla yüklü olursa olsun, kendi varlığına yöneltmiş düşmanca davranışlar karşısında, sınırsız bir tahammül göstermesi beklenemez. Bu kesin dönemeç noktasından sonra, mesuliyet taşıması gerekenlerin davranışları, kararlarımızı şekillendirecektir. Bekliyoruz.

Ayrıca şunu belirtmeliyiz, Türkiye'nin bugünkü objektif şartları karşısında, her türlü silahlı mücadelenin Türkiye'ye felaket getireceğine kaniyiz. Silahın kime karşı ve ne zaman kullanılacağına şuuru içindeyiz. Eğer Türkiye'de silah kullanmak, milletin hayatı için bir zaruret hâline gelirse, işte o mukadder anda, mücadele birliğinin nasıl amansız bir imha gücüne sahip olduğunu görecektir. Fırtınanın kopmasından önceki sükûnet aidatıcıdır. Şimdilik, dosta düşmana karşı hatırlatmamız budur. Ve aziz milletimize açıklayacağımız gerçekler bundan ibarettir.

Mücadele Birliği İstanbul Sancağı

TAKDİM

Cumhuriyet devrinin başlamasıyla beraber yeni bir kültür ve medeniyet dünyasına girdik. Bir takım menfaatçi ve evet efendimci riyakârların gayretiyle tarihî ve kültürel her neyimiz varsa mimariden tutun eğitim tarzımıza kadar baştan sona çarçur ettik. Bunların yenisini kurmak gibi acıba bir yola sürüklendik. Bu iş, bir milletin ruh ve kafa yapısını değiştirme ameliyesinden başka bir şey değildir.

Aradan yıllar geçtiği halde köyün ve köylünün ananeleri, idealleri bir türlü yıkılamamıştı. Ama bunun gerçekleşmesi gerekiyordu. Bunu gerçekleştirmek için yollar arandı. En sonunda öğretmenler akla geldi. Öğretmen okuma, yazma öğretene, köylüyü uyaran bir eleman olarak değil, Halk Partisi ideallerinin propagandisti olarak düşünüldü. «Altı ok, öğretimin ilkesi olup çıktı. Masonlar ve kömünistler bu imkânı Halk Partisi'nin elinden kolayca aldılar. Meseleyi çok daha değişik yola ittiler. Halk Partisi bunu, halktan çok daha geç idrak etti.

Yukarıdaki hedefleri gerçekleştirmek için 1940 yılında açılan Köy Enstitüleri; kurucuları olan İsmail Hakkı Tonguç'un ilk

öğretim genel müdürlüğünden alınmasıyla birlikte söndü. 20 lira maaş ve 20 yıl köyde mecburi hizmetle bir amele gibi çalıştırılan öğretmen ve eğitimcilerimizin haklı isyanını o yıllarda zorla sindirdiler. Onun, köyümüzün fakirliği karşısında duyduğu ızdırabını ve onun tahamül gücünü bir ideoloji içinde erittiler. Bu gün binlerce Köy Enstitüsü mezunu öğretmenimizin «zora tahammül» ve «köyün ızdırabına ortak olma» gibi milli hasletlerini yozlaştırdılar ve onu millet ideolojik yapısına ters düşen bir rejimin payandası olarak kullanmaya kadar vardılar.

Bu öğretmen enstitülerine yerleştirilen Fakir Baykurt'un hocası Yogi Karamus, Kari Hebert gibi komünist ülkelerden getirtilen yabancı elemanlarla, çoğu zaman da yerli hücre elemanlarıyla gerçekleştirilmek istendi. Fakat köyden gelen imanlı Türk çocukları çoğunluğuyla bu telkinlere itibar etmedi.

Üç sayı devam edecek olan Köy Enstitüleri hakkındaki incelememiz kuruluş sebeplerini, enstitü programlarını, enstitülerdeki gizli - açık sol faaliyetleri ve kapanış gerekçelerini ayrı ayrı izah etmeye çalışacaktır.

Rus Politeknik Okullarının Kopyesi: Köy Enstitüleri Nasıl Kuruldu?

Her 17 Nisan Türkiye'de şirretçe bir vaveylanın kopuşu mevsimi haline geldi. Bu tarih suni bir eğitim denemesinden ötede, Türk marifet tarihinde kötü bir leke olarak yüzyıllarca silinmeyecek cinsten bir gedik açmıştır. 17 Nisanlar on binlerce vatan evlâdının en aziz duygularının, meslek arkadaşlıklarının, o kul kardeşliklerinin sinsice istismar edilmiş tazelendiği gündür. Köy Enstitülerinin açılış yıl dönümü olan bu tarihte; eğitim için kurulan fakat eğitim dışı bir angarya faaliyetinin alıp yürüdüğü, beynelmilel sosyalizmin sinsice propaganda faaliyetlerine giriştiği bu kuruluşların iç yüzünün izahı bir zaruret olmuştur.

Köy Enstitüleri bir ihtiyacın, bir zaruretin yanlış yollardan karşılanmasıyla başka bir şey değildir. Harf devrimiyle birlikte okuma yazma oranının sifıra düştüğü memleketimizde geniş bir okuma yazma seferberliğine girişilmişti. Halk Partisinin terörist idaresine karşı milletin yer yer isyan ve ayaklanmalarla cevap vermesi devrin iktidarını daha köklü tedbirlere sevketti. ha köklü tedbirlere sevketti.

Daha Cumhuriyetin ilk yıllarında dışardan getirtilen yabancı uzmanlara, Türk maarifinin hedefleri tesbit ettirilmeye çalışıldı. Yurtta girişilecek eğitim seferberliğinde John Dewey gibi eğitimci ve pedagogların tavsiyeleri ışığında hareket edildi. Halbuki yabancı uzmanların ortaya koyduğu plân ve programların, eğitimimiz için gösterdikleri hedeflerin bin yıllık eğitim tecrübelerimizle zıtlık teşkil edeceğine akla bile getirilmedi.

Avrupa'ya gönderilen uzmanlar ve araştırmacıların yabancı ideolojilerin eğitim sahasına akseden modellerini kopye edip yurda mal bulmuş mağribi gibi uçurmaları, bunları orijinal tezler olarak propagandaları başarının ölçüsü haline geliverdi.

Türkiye'de yeni tesis edilen rejimin kendini ayakta tutabilmek için zaruri olarak kendi adamını yetiştirme gayreti, mason ve komünistlerce değerlendirilmeye çalışıldı. Komünist Rusya nasıl ihtilâlden sonra eğitim ve öğretmeni kendinin propagandisti olarak kullandıysa, aynı metodun Türkiye içinde geçerli olduğu söylendi. Fakat her şeye rağmen fikir ve kanaatlerin; şehirli aydınların yani bürokrasinin dışına taşmadığı görülmüyordu. Devrin başvekilli İsmet İnönü durmadan maarif bakanı değiştirmekle meşguldü. Son olarak eğitimci olmayan, eğitimden de anlamayan Saffet Arıkan'ı bakan yaptı. (11.4.1934)

KÖY ENSTİTÜLERİNİN KURULUŞUNA DOĞRU

Halk Partisi içinde Saffet Arıkan'a akıl hocahğı yapacak eğitimciler yok değildi. Bunlardan biri de Nafi Atuf Kansu idi. Nafi Atuf politik manevralarla Halk Partisinde nüfuz sağlanmış birisi olmayı başarmakla beraber mazisi hiç te iyiye işaret etmiyordu. 22 Eylül 1919'da kurulan «Türkiye İşçi ve Çiftçi Sosyalist Partisi'nin müteşebbis heyetinde bulunuyordu. (1) Gizli sol faaliyetleri olan Nafi Atuf, ilk öğretim probleminin çözümlenmesinde Saffet Arıkan'a birisini tavsiye etti: Bu şahıs Köy Enstitülerinin kurucusu olacak İsmail Hakkı Tonguç'tu.

İsmail Hakkı Ortaokul seviyesinde bir öğretmen okulunun ilk devresini bitirmiş, sonra Almanya'ya gitmiş ve orada bir seneyi doldurmayan eliş ve resim kurslarını takibetmişti. Türkiye'de ise nereden geldiği belli olmayan bir lûtufla Gazi Eğitim Enstitüsüne eliş ve resim hocası tayin edilmişti.

İsmail Hakkı Tonguç'un Almanya'daki durumundan ve kimlerle teması bulunduğundan ayrıca bahsedeceğiz. Bundan evvel şunu belirtelim ki İsmail Hakkı aynı zamanda Nafi Atuf Konsu'nun bacanağıdır.

Bu fikri ve hissi yakınlık onun, 3.8.1935 te İlk Öğretim Genel Müdür lüğüne getirilmesine sebep oldu. Bu haksız işlem o yıllarda bir çok liyakatli ve yetkili eğitimciyi darılttı. Fakat Tonguç'un tayini zevahiri kurtarmak için asaleten değil de vekâleten yapıldı.

Tonguç'un eğitim hakkındaki görüşleri çeşitli kitaplarında ve bilhassa enstitüler devrindeki icraatında en açık şekilde ortaya konmuştur.

EĞİTMEN KURSLARI NE İÇİN AÇILDI?

Saffet Arıkan zamanında girişilen işlerden birisi, yurdun çeşitli yerlerinde açılmış olan «Eğitmen Kursları» dır. Eğitmen Kursları, Köy Enstitülerinin temelidir. Bu yıllarda, başta işaret ettiğimiz gibi Halk Partisi kendini millete kabul ettirmenin yollarını arıyordu. E-

ğitmen Kursları köye öğretmen yetiştirmeden ziyade Halk Partisi ideallerine bağlı eleman imali için düşünülmüştü. Öğretmen, köyün tabii ve ideolojik yapısına yakından ilgi duyan, ona yakınlık gösteren, haydi haydi ona saygı besleyen birisi olması icabederken, bütün vatan sahında parazit gibi türeyen bir avane saltanatı ve sultası doğmakta geçikmedi. Jandarma, polis, vali, kaymakam ve tahsildarın çektiği acı hatıralar Anadolu halkının zihninden silinmiş değildi.

Saffet Arıkan'ın fikrine göre eğitimciler bu kötü intibaları silmeli, halkla kaynaşmalı, hatta devletten maaş bile almamalı idi. Halk Partisini ve yeni yazıyı sevdirmeliydi. Bu yüzden «Orduda iyi hizmet görerek onbaşı veya çavuş olmuş becerikli ve bu işe istekli okuyazar köylü delikanlılar kurslara ta-

TONGUÇ'UN İLHAM

İsmail Hakkı Tonguç'a Köy Enstitülerinin kurulmasında fikir veren kaynakların birinden aşağıya pasajlar alıyoruz. Bu yazı Das Werdende Zeitalter adlı alman dergisinde 1931 yılında neşredilmiştir. Tonguç bunu «Öğretmen Ansiklopedisi ve Pedagoji Sözlüğü» adlı eserine aynen almıştır. Yazının konusu: Sovyet Sosyalist Cumhuriyetlerinde öğretmen yetiştirme meselesidir.

«Problemi çözecek mahiyette bulunmuş yol şu idi: İktidar mevkisine gelmiş olan işçi sınıfının ülkelerini gerçeleştirebilecek kudrette yeni öğretmenler yetiştirmek. Diğer cihetten şu nokta da kendiliğinden belirmişti: Devrimin, görevleri çoğalmış olan, sakinleri cehalet içinde bulunan köye giderek orada kalacak ve köylüleri bilgisizlikten kurtaracak öğretmen mümkün olduğu kadar süratle yetiştirmek... Kantite meselesi, kâfi derecede genel bilgisi olan insanlar için kısa süreli kurslar açılarak onlar

dan öğretmen yetiştirmek suretiyle halledilmek istenmiştir. (1). İlköğretim kurumlarına öğretmen yetiştiren Sovyet okulu, Pedagoji teknikumudur. (2). Bu isim şunun için seçildi: Çünkü Sovyet Rusya'da yalnız bir çeşit eğitim şekli bilinir, burada eğitimsel çalışmaların temel ilkesi: İş vasıtasıyla iş için eğitmektir. (3) Bu sebepten bütün rus okulları teknik karakter taşıyan okullardır. Politeknik, marksist pedagojinin esasıdır. Onun için pedagoji okulları iki tali parçaya ayrılırlar: Tarımsal pedagojik ve endüstriyel pedagojik kurumlar. Tarımsal pedagoji teknikumları köyler, diğerleri şehir ve endüstri merkezleri için öğretmen yetiştirirler. Bu okullardaki öğrencilerin çalışmalarını birbirine eşit iki kısma ayırılır. Öğrenci, okul zamanının yarısını okul duvarlarının dışında pratik işlerde geçirir, diğer zamanı da nazari çalışmalarla doldurur. Bu pratik çalışmalarının diğer önemli taraflarından bi-

bi tutularak köylerinde öğretmenlik yapabilecek bir seviyeye getirileceklerdi.» (2) İlk deneme olmak üzere 1935 yılında Çiftçiler Eğitim Kursu açıldı. Müdürlüğe meşhur solculardan Rauf İnan, Tonguç tarafından tayin ediliverdi. Gene Saffet Arıkan zamanında Kızıllı (İzmir), Eskişehir, Kastamonu ve Keçiören (Lüleburgaz) Köy İlk Öğretmen Okulları açıldı. Bu dört öğretmen okulu İsmail Hakkı Tonguç'un nazariyelerine göre açılmıştı. Biraz daha evvel açılmış olan Eğitim Kurslarıyla aynı yerlerde kurulan Köy İlk Öğretmen Okulları Köy Enstitülerinin minyatürleri durumundadır.

Nihayet Saffet Arıkan'ın bakanlığı, Atatürk'ün ölümüyle birlikte sona erdi (28.12.1938). Yerine aynı zamanda sol bir fikir taşıyan katmerli mason Hasan Ali Yücel getirildi.

TONGUÇ'A YOLLAR AÇILIYOR

Hasan Ali Yücel'in tayini, Tonguç'un bütün bağlarını çözdü. Derhal bir Avrupa gezisine çıktı. Daha ziyade Doğu Avrupa ülkelerini Bulgaristan, Macaristan, Yugoslav, ya ve Almanya'yı gezdi. Eskiden kafasında hazır olan modelleri, Avrupa'dan edindiği intibalar olarak propagandaya başladı. Eğitim seferberliği için mucize kabilinden görüşler olarak etrafa yaydı. Bakan da Tonguç'u her yönüyle destekliyordu.

Milli Eğitim Bakanlığınca da, Dışişleri Bakanlığı vasıtasıyla Sovyet Rusya'nın ilk öğretim davasını nasıl hallettiği hakkında Moskova Büyükelçiliğimizden rapor istendi. Elçi Z. Apaydın'dan 1939'da «Sovyetlerin Maarif sahasındaki faaliyetleri hakkında Moskova Büyükelçiliğimizce vekâletlerine» hitabıyla rapor geldi. Artık meşhur reformla girişilebilirdi. Hasan Ali Yücel ve İsmail Hakkı Tonguç tarafından ilk elden 1939'da Milli Eğitim Şurası toplandı ve Enstitülerin kurulması kararlaştırıldı. Nihayet 17.4.1940 tarihinde 3803 numaralı Köy Enstitüleri Kanunu çıkarıldı.

KÖY ENSTİTÜLERİ NİÇİN KURULDU

Bunun izahını gelecek yazıda

yapacağız. Enstitülerin okuma yazma seferberliğinin hızlandırılması, okuma - yazma oranının yükseltilmesi için mi açıldığı; yoksa köyün kalkınmasının mı hedef alındığı meselesinden hangisi kabul edilirse edilsin bir çok münevverin gözünü boyamaktan öte başka ne yapılmıştır. Bu husus öyle bir göz boyama hareketidir ki, Türkiye gibi geri kalmış bir memleket için on yıllık boş ve suni bir deneme olmaktan öteye gitmemiştir.

Biz bu meseleyi derinleştirmeden tonguç etrafında bir efsane yaratan, onu «Tonguç Baba» diye tabulaştıranların kendi ağızlarından, niyetin ne olduğunu duyalım: Onun yakınlarından Dr. Ergin Tonguç baki ne diyor:

«İş ve Meslek Terbiyesi kitabı ile öne sürülen düşüncelerde Marksist öğelerin ve etkenlerin bulunduğu kabul etmek gerekir. Ama onun asıl üzerinde durduğu, durmayı görev saydığı, sınıf çatışmasının siyasal yönü ve sorunları değil, Marksist bir gelişme şeması içinde eğitime düşen görevlerin ne olduğu ve bu görevlerin nasıl yerine getirileceğidir. (3)

Görülüyor ki Köy Enstitüsü demeleriyle bir eğitim seferberliği ve bir yurt kalkınması hedef tutulmuyordu. Ancak bunlar vasıta kılınarak Marksist bir tekâmül cendesine zorlanan Türk milleti kendi öğretmenleri eliyle sola itilmeye çalışılacaktı.

Tonguç'un görüşlerine göre öğretmen, köyde yerleşmeye mecbur tutulmalı ve onu bir memur olarak değil; toprağa ve işiyle birlikte köyde yaşamaya mecbur etmeli idi. Bunun içindir ki çıkarılan kanunla öğretmene yirmi, eğitime on lira maaş kâfi görüldü. Bu maaş onun karnını doyurmazdı. Gene aynı kanunla öğretmen ve öğretmenlere köylerde arazi verildi. Bunları öğretmen kendisi işleyecekti. Dolayısıyla öğretmenin zaruri hallerde bile tayini önlendi. Öğretmenin; öğrenci mi yetiştireceği, ziraatla mı uğraşacağı önemli değildi. Bu dahiyane buluşlar masonların ve bütün komünistlerin propagandalarıyla göklere çıkarıldı.

Tonguç Nasıl Tayin Edildi?

«Romanya'dan memleketimize göçmen olarak gelmiş olan İsmail Hakkı Tonguç'da; millî eğitim, hassaten ilköğretim ve hatta memleket bakımından kötü diyebileceğimiz bir tesadüf eseri olarak Nafi Atuf'a bacanak oldu. Üç sınıflı bir öğretmen okulu mezunu olan yani ortaokul derecesinde bir tahsili olan bu zat, Nafi Atuf Kansu'nun himayesi ile meslek hayatında ilerletilmeye başlandı. Almanya'da altı aylık bir resim, elini kursuna gönderildi. Orada kâğıt nasıl kesilir, tel nasıl bükülürü öğrenen Tonguç'un dönüşünde Gazi Eğitim Enstitüsü öğretmenliğine tayin edilmesi gördüğü himayenin başlangıcı ve ilk belirtisidir. Bilâhare ilköğretim Genel Müdürlüğünün boşaldığı bir sırada Nafi Atuf'un gayreti ile bu genel müdürlüğe muvakkaten tayin edildi. Genel Müdürlüğe tayinine cesaret edilemiyordu. Çünkü normal öğretmen okulundan da aşağı bir seviyesi vardı. Okuyarak kendisini yetiştirmiş bir hali de yoktu. Kendisi için zirve seviyesinde bir eseri sayılan ilköğretim müfettişlerinden topladığı konular ve metinleri yanyana getirerek neşrettiği (Canlandırılacak Köy) adlı kitabı kültürel seviyesinin en açık bir delilidir. himayesi bu işin halîne kâfi geldi. Ve genel müdürlüğe tayin edildi. Nihayet Hasan Ali'nin ferman dinlemeyen cesareti, Nafi Atuf'un di.»

Ali Uygur
Bakanlık Müfettişi
Türk Yurdu. III. cilt, sayı : 6
Temmuz 1963

«Köy öğretmen ve eğitimcileri ekonomik bakımdan tutunmak için ne yapmak gerekiyorsa onu yapacaklar ve çiftçilik işletmelerini kuracaklardır... Demircilik, düğünler, inşaatçılık arabacılık gibi el sanatlarının yapılacağı işlerde ziraat aletlerinin onarılması, köy okulu ve köy evi ile ilgili eşyanın yapılması esas tutulacaktır. (4)

«Köy öğretmenlerinin tayin edildikleri köylerde okulla, şahıslarının ve ailelerinin geçimi ile ilgili işlerde temelleşerek çalışmaları şarttır. Umumi bir esas olarak öğretmenler hakkında nakil muamelesi tatbik edilmeyecektir.» (5)

Yukardaki kanun maddesi bile işin garipliğini izaha yeter. Fakat gene bu niyeti biz kendi ağızlarından dinliyalım :

«Köy enstitüsü girişiminin amaçlarından birisi, sınıfından kopmayacak, kopamayacak, sınıf değiştirerek, çıktığı sınıfın çıkarlarını, haklarını savunmaktan vazgeçmeyecek köylü aydın yetiştirmektir. Köy enstitüsü ilkelerinin çoğu bunu sağlamak için ortaya konmuştur. Köy enstitüsü öğretmene toprak verilmesi, maaş dışı kazanç olanakları sağlanması, köye bağlı tutulması bunun örnekleridir. Bu ilkelerin amaçları köy enstitüleri tarafından da iyi anlaşılmamıştır.» (6)

Öğretmenin böyle bir kumarda piyon olarak kullanılmaya kalkması, onun şahsiyetiyle oyun oynamaktan başka birşey değildi. Halbuki enstitülere gelen binlerce millet evladı; milletin kötü hayat şartlarından kurtarılması, gelenek ve millî şahsiyetimizin daha da geliştirilmesi idealleriyle dopdolu iken, onların bu asıl duygularıyla alay edildi. Horlandı. Bu yüzden enstitülerden kaçan yüzlerce talebe vardır. Bunlardan birinin mektubunu ibret olsun diye gelecek hafta neşredeceğiz.

Bundan daha önce Enstitülerin kuruluş işide garipti. Enstitüleri, bizzat öğrenciler kurmalı, onlar inşa etmeli idi. Bu aklın, havsalanın almayacağı bir işti. Körpe yavrular

1000'er kişinin okuyabileceği dev binaları nasıl yapabildi? Bu talebe için bir angarya değil miydi? Yorgun argın inşaattan gelen öğrencinin kafası ders almıyordu? Bunların önemi yoktu. Onlar işi baştan kararlaştırmışlardı. Beşikdüzü Köy Enstitüsü'nün müdürü, bilâhare Hasanoğlu'nun eğitim şefi Hürrem Arman bu yükü öğrenciye nasıl yüklediklerini bir başarı imiş gibi anlatıyor :

«Köy enstitüleri nasıl işleyecekti, her yönden tutum ne olacaktı? Bunları ayrıntılıyla ve derinliğine gözden geçiriyorduk. Pek çoğu çadırla, veya bulunursa eski bir bina ile kuruluşa başlayacaklardı. Öğrenciler, eğitimciler ve öğretmenler, en zorunlularından başlayarak, binalarını kendileri yapacaklardı.» (7)

Öğrenciler yıllarca bu azaba katlandılar. Başka ne yapabiliyorlardı?

TONGUÇ, ENSTİTÜ FİKRİNİ NEREDEN ALDI?

Tonguç'un Almanya'da iken komünist faaliyetler yürüten Etem Nejat'ın tesirinde kaldığı kendi eserlerinden bellidir. Canlandırılacak Köy eserinde, onun eğitim ciliğini göklere çıkaran bir bölüm ayırmıştır. Etem Nejat öğretmenlik ve müdürlüklerde bulunmuş olup, Nafi Atuf'un da içinde bulunduğu «Türkiye İşçi ve Çiftçi Sosyalist Partisi» nin üç kurucusundan biridir. Eskişehir'den adaylığını koymuştur. Tonguç bu sırada Eskişehir'de onu desteklemiştir. Tonguç'un özel arşivinde bu partinin propaganda broşürleri bulunmuştur. Rusyayla devamlı teması olan Etem Nejat 1921'de Mustafa Suphi ile birlikte Trabzon'da öldürülenler arasındadır. Hal böyleyken Etem Nejat Tonguç'un tesirinde en fazla kaldığı şahıstır.

Etem Nejat'ın fikirleri, materyalizmin eğitim sahasındaki akislerinden başka birşey olamazdı. Bunun Rusların görüşüyle birleştirilmesi mümkündür.

Sovyetlerin eğitim çalışmaları ve öğretmen yetiştirme problemini çözmeleri Politeknik adını verdikleri öğretmen okullarıyla mümkün (Devamı Sayfa 13'de)

KAYNAKLARI

ri de dün işçi ve köylü olan öğrenci içininden geldiği sınıf arkadaşların dan (politik manada) ayrılmamak, kemikleşmiş bir kişi haline getirmemektir.

Öğrencilerin beyaz yakalıklı insanlar haline gelmeleri okullar için büyük ve gerçek bir tehlike teşkil eder. Onun için yeni öğretmenleri işçilerle birlikte nefes alıp veren, yaşayan insanlar halinde tutmak için her şey yapmak lazımdır... Teknikumda kimler yetiştiriliyor? Burada 16-30 yaş arasında bulunan fakir köylü çocukları, kasabaların orta halli çiftçileri işçileri ve memurlar, köy ırgatları, eski öğretmenler öğrenci olarak bulundurlar... Bütün dersler bittabi diyaletik meteryalist metoda göre okutulur... Objektif bilimin izah edemediği, tahmini hipotezlerin imdada yetiştirmediği yerlerde Sovyet öğretmeni öğrencilere onları basitleştirici hiç bir şey ifade etmeyen bilgiler ver

mekten kaçınmaya mecburdur. Öğrencilere hiç bir surette idealist dünyaya görüşünün mistik unsurlarını öğretmeye kalkmayacaktır, çocuğa ide alizmle gerçekin tezat halinde olduğu nu dünya olaylarının sebeplerini anlatmaya çalışacaktır... Her yıl eski öğrenciler yetiştikleri teknikumda toplanır, eski öğretmenleri ile birlikte yüzlerce meseleyi görüşür, çözmeye çalışırlar, pedagoji alanındaki yenilikleri tartışma ve inceleme konusu olarak ele alırlar. Bu şekildeki bağlılık pek tabii olarak teknikumu zenginleştirir... Teknikumu bitirenler üç yıl öğretmenlik yaptıktan sonra pedagoji yüksek okuluna girebilirler...»

1) Bizde askerde çavuşluk yapanların kısa devreli kurslarla eğitimci yapmalarının menşei

2) Bizdeki karşılığı köy enstitüsü

3) Enstitülerin ilkeleri hatırlanmalıdır.

— ABD'nin dış politikasını bu üç adam tayin ediyor. Soldan sağa: William Rogers, Richard Nixon ve Henry Kissinger. Bu üçün beyni Henry Kissinger'dir. Ve yahudidir. Yahudilik ABD'yi Çin'e niçin yaklaştırdı acaba?

Ping-Pong Oyununda Kim Kazandı

Büyük ülkelerin birbirleriyle olan münasebetleri zayıflamaya başladığında veya zayıf olan ilişkilerin kuvvetlendirilmesi istendiği zamanlar çeşitli usüllere başvurulmuştur. Bu usüllere son olarak Ping - Pong karşılaşmaları da eklenmiş bulunuyor. Kızıl Çin'e Ping - Pong müsabakaları yapmağa giden Amerikalı sporcular iki devlet arasında daha sonra yapılacak olan resmi temaslara basamak teşkil etmektedirler. Ayrıca Amerikan takımının zayıf görünmesi ve rakiplerine isteyerek yenilmesi gözden kaçmamıştır. Amerika, Çin politikasında değişme yapmak niyetinde olsa gerek ki bu üsule baş vurulmuştur.

KOMÜNİST ÇİN POLİTİKASININ TARİHİ SEYRİ

Kızıl Çin, kültür ihtilâli esnasında birkaç komünist devlet hariç bütün dünya ile ilişkilerini kesmiş ve kendi kabuğuna çekilmişti. Mısır hariç bütün ülkelerdeki elçilerini geri çekmişti. Ama Kültür İhtilâlinin sona ermesi üze-

rine Mao eski politikasını değiştirdi ve yeniden politik temaslara başladı. Bundaki gayesi Birleşmiş Milletlere kabul edilmek, Dünya komünist hareketinin lideri haline gelmek ve üçüncü dünya devletleriyle olan politik ve ekonomik münasebetlerini geliştirmektir. Mao şimdi politik tarazuza geçmiştir. Kanada, İtalya Kızıl Çin'i resmen tanıdı. Avusturya, Belçika, Şili ve Peru ise tanıma yolunda. İran Şahı, kızkardeşini Peking'e gönderdi. Kızıl Çin'in Fransa, İngiltere, ve diğer Batı Avrupa devletleri ile ticari ilişkileri hızla gelişiyor. Yakınındaki komünist Vietnam, Laos ve Kamboçya'ya askerî ve mali yardımını devam ettiriyor. Pakistan'a MiG uçakları ve tanklar verdi. Yahya Han Mao'yu ziyaret etti. Japonya ile olan ticareti bu yıl % 25 arttı. Ayrıca K. Çin'in Afrika'ya yardımı su gibi akmaktadır. Tanzania ve Zambia'da 405 milyon dolarlık demiryolu inşaatını yapıyor. Orta Doğu'da ise Filistin komandolarına ve diğer Arab komünistlerine silâh, cephan ve para yardımına

devam ediyor. Bütün bunların sonucu olarak B. Milletlerde gelecekte yapılacak olan oylamada daha fazla rey alacaktır. (1)

Kızıl Çin'in B. Milletlere girebilmesinde, ve dünya milletleri ile temasta bulunabilmesinde hesaba katması gereken diğer bir husus ta A. B. Devletleriydi. Amerikanın dümen suyunda yürüyen devletlerle ancak Amerikanın gönlü kazanıldıktan sonra münasebetler geliştirilebilirdi. Amerikan politikacıları da zaten aradaki gergin tansiyonu gevşetmek arzusunda idiler.

AMERKAN - KIZIL ÇİN İLİŞKİLERİ

«1949 dan beri A.B.D. ve Kızıl Çin birbirlerini şüpheli nazarlarla süzüyorlardı. İdeolojik, tarihi ve şövenist sebeplerden dolayı Çin komünistleri A.B.D'ne karşı itimadsızca hareket ediyorlardı. Marxist - Leninist inanç, onları kapitalist düşmanı olmağa zorluyordu. Ve başlangıçta Rusya ile beraber oldukları için iki devlet arasında devm eden soğuk harbe Moskova tarafını tutuyorlardı. Batılı milletlerden tarih boyunca zulüm gördüklerine inanan K. Çin idarecileri Amerikaya yaklaşmayı pek arzu etmiyorlardı.

Gene aynı sebeplerden dolayı A.B.D. de Kızıl Çin'e itimad edemiyordu. Bir defa onlar devrimciydiler ve bizim milletimiz haşinliğe, devrimğe karşıydı. Ayrıca, yeni Çin idarecileri Rusyanın dümeninde yürüyorlardı. O zamanki politikacılarımızın çoğu ise koyu anti-komünist idiler. Bu karşılıklı soğuk davranışların 20 yıl sürmesine Kore harbi, Çin-Hind harbi, Çin'in Matsudaları bombalaması da yardım etti. Ayrıca A.B.D. Kızıl Çin'in kendi iç işlerine karışmasından korkuyordu; Çünkü Mao Amerika'daki zenci ve öğrenci hadiselerini dikkatle takip ediyordu.» (2)

1969 dan itibaren, A.B.D. nin Kızıl Çin'e karşı tutumu değişti Henry Kissinger'in arzusuyla Kızıl Çin'e ilişkilerin geliştirilmesine başlandı. Seyahat ve ticarete konan kısıtlamalar büyük nisbette kaldırıldı. Varşova'da iki ülke elçileri arasında görüşmeler başladı. Yalnız tam bir anlaşma zemininin olabilmesi için «Headline Series» te de belirtildiği üzere her iki devletin de şimdiki değer ölçülerini biraz olsun değiştirmeleri icab ederdi. Ve öyle oldu.

MAO'NUN KIRITMALARI

Amerikaya ve diğer batılı devletlere sempatik görünebilmek için Kızıl Çin'in komünizmden bazı tavizler vermesi gerekecekti. Batılı

Seylan da «ERİM» Anlayışı

On iki onçuk milyon nüfusu Seylan, geçtiğimiz hafta içinde zorlu günler geçirmiştir. Bayan Bandaranaike'nin «Birleşik Cephe» adındaki koalisyon hükümeti, ihtilâl yapmak isteyen komünist teşkilatlarla çetin bir mücadeleye girişmiştir.

Bilindiği gibi solcu bayan Bandaranaike'nin «Birleşik Cephe» adındaki koalisyon hükümeti; Hürriyetçi parti, troçkici lank asama ve Moskova taraftarı Komünist Partisinden meydana gelmiş olup, 1970 Mayıs ayında iktidara geçmişti.

Bayan Bandaranaike gayretini komünistlerle işbirliği yapma pahasına da olsa, acil hedeflere teksif etmiş, lakin komünistlerin bu koalisyon- dan elde edeceği kârları düşünmemiştir.

Koalisyonlar daima komünistler için faydalı olmuştur Başkan Bayan Bandaranaike'nin «Birleşik Cephe» adındaki koalisyon hükümeti, kanlı ihtilâl diye bağırarak «Halk Kurtuluş Cephesi»nin hareketlerini durdurmak için olağan üstü hal ilân etmiştir. Seylan'da bir çok ihtilâlcı komünist teşekkülleri mevcuttur. Bunlar içinde en önemlisi ve en teşkilâtlısı, Moskova Lumumba Üniversitesi mezunu 26 yaşındaki Rogan Wijes-

reva'nın liderliğini yaptığı «Halk Kurtuluş Cephesi»dir. (1)

Bu «Halk Kurtuluş Cephesi»nin faaliyetlerini durduracak bir kanun maddesi mevcut değildir. Ve açıkcası koalisyondaki komünistler, hükümeti pasif ve köklü olmayan tedbirlere itmekte, ihtilâlcilere fırsat hazırlamaktadır.

«Halk Kurtuluş cephesi» umumiyetle öğrenciler, öğretmenler ve işsiz aydınları içinde barındırmaktadır. İhtilâlcı «Halk Kurtuluş Cephesi»nin faaliyetleri eskiden bir hayli dar alanlara teksif ediyordu. Fakat son zamanlarda, yabancı sefarethaneleri beklemekte olan polisleri öldürmek, sağa-sola bomba koymak, hükümet binalarına ve kamu binalarına tehdit yağdırmak «Halk Kurtuluş Cephesi»nin faaliyetleri alanına girmiştir.

Bayan Bandaranaike, bütün Seylanlılara hitaben yaptığı Radyo konuşmasında, Hükümetinin devraldığı iktisadi krizin halli için bütün Seylanlılardan sabır ve anlayış göstermelerini isteyerek, beylik lâflar etmiştir. Ve iktisadi reformlar yapınca, ihtilâlcilerin duracağını söylemiştir. Kendisi solcu olmasına ve bazı tedbir-

— Seylan'da solcu koalisyonun başı Bandaranaike görülüyor. Erim anlayışının temsilcisi. Lakin ne solculuğu ne de reformculuğu, komünist gerillaların anarşi çıkarmasına manî olmuyor. Bizdekiler de bir ibret alsalar.

lere başvurmasına rağmen tedhiş hareketi durmamaktadır.

Köklü tedbirler alınmadığı, «Halk Kurtuluş Cephesi» kanun dışı ilân edildiği zaman, ihtilâl kaçınılmaz olacaktır.

(1) The Economist 27 Mart 1971

idareciler de Kızıl Çin ile olan münasebetlerini komünizmi sevmeyen halklarına «Bakın Çin komünizmden vazgeçiyor» diye haklı göstermeğe çalışacaklardı.

«Mao'nun Kültür İhtilâline son vermesiyle iç ve dış politikasında büyük değişiklikler olmuştur. Şaşmaz deliller göstermektedir ki Kızıl Çin içinde hem politik hem de ekonomik bakımdan devamlı sağa doğru kaymaktadır.

Bunun bir işareti; Kültür İhtilâli sırasında sözü geçer kimseler politika hayatından kaybolmakta, bunların yerini «revizyonist» bürokratlar almaktadır. Mao'nun sadık sekreteri, Çin hiyerarşisinin 4. derecedeki adamı ve Kültür İhtilâlinin ideolojik mimarı Chen Po-ta'nın gözden düştüğü söylenmektedir. Moskova'ya elçi olarak Kültür İhtilâli sırasında «burjuva revizyonist» olarak kötülünen Liu Hsin Chnan gönderilmiştir.

Hatta Başkan Mao bile Kültür İhtilâlinin sebep olduğu politik karışıklıklar ve ekonomik durgunluklardan dolayı devrimci görünüşünün değiştiğinin farkına varmıştır. Çin uzmanlarına göre, Mao, bir taraftan 1966 dan bu yana Çin'in politik inceliği olan Kızıl Kitabını överken, diğer taraftan kitap piyasadan hızla toplanmaktadır. Yine son zamanlarda başka bir kızıl kaplı ve Mao'nun beş felsefi eserini bir arada bulunduran «Mao'cu Yeni Atık» ortaya çıkmıştır. Yeni kitabında Mao, Kızıl Kitabda alkış tuttuğu devrimci romantizme karşı çıkmıştır. Ayrıca yakında meclisçe kabul edilecek olan yeni anayasa ile serbest teşebbüs, özel toprak, ev sahibi olma hakları kabul edilecektir. 1968 de Kızıl Muhafızların lağıvı sonra yüzlerce kızıl lider vurulmuş veya hapsedilmiştir. Yüksek öğrenim talebesi olan kızıl muhafızlar komün ve fabrikalarda işçi haline getirilmişlerdir. Son zamanlarda dayanılmaz hayat şartlarından dolayı binlerce kızıl muhafız 5 mil yüzerek Hong-Kong'a kaçmağı denemiş, bu yolda kimisi vurulmuş, kimisi boğulmuştur. Eski Kızıl Muhafız Wu Ching Chuan muhabirimize: 'Şimdiye kadar ordu her yerde vardı. Bizim fabrikamızda bile patron gibi hareket ediyorlardı. İşçiler de, onlara patron gözüyle bkıyorlardı'. demiştir. (3)

Mao bütün bu hareketleriyle Batı milletlerine şifrin görünme çabasındadır. Ancak bu yol la yalnızlıktan kurtulabileceğini, Dünya Komünizminin lideri haline gelebileceğini anlamış görünmektedir.

Milletlerin arzusu hilafına Kızıl Çini tanıyacak olan devlet adamları da tanımlarına sebep olarak Mao'nun komünizmden yan çizer hareketlerini göstereceklerdir. Fakat aslında A.B.D. ni ve diğer devletleri Kızıl Çini tanımayan zorlayan unsur Kızıl Çinin kurulmasını sağlayan ve şimdi onun bütün dünyaca tanınmasını isteye beynelmilel Yahudiliktir.

SİCİZM NIXON'U ZORLUYOR

Bir zamanlar ihanetleriyle Kızıl Çini kurduran beynelmilel sionizm, denge politikasının icabı olarak Kızıl Çinin kuvvetlenmesini, istediği anla kullanılmak üzere antisyonizm hızla yayıldığı Rusya aleyhinde bir gücün elinin altında hazır bulunmasını arzulamaktadır. Komünist Rusya'da kendisi aleyhinde gelişebilecek herhangi bir hareketi A.B.D. ve Kızıl Çin vasıtasıyla mani olmak istemektedir. Rusya'nın karşısına A.B.D. ni ve Kızıl Çini çıkarmaktadır. Ve Kızıl Çin Amerika yakınlaşması Moskova'yı endişelendirmişti.

A.B.D. nin dış politikası bizzat beynelmilel yahudiliğin ajanı Henry Kissinger tarafından ayarlanmaktadır. Ayrıca Türkiye'ye buhranlı devirlerde yaptığı ziyaretleriyle bilinen, Sionizmin ileri gelenlerinden Jacob Javits'in Kızıl Çin'in Birleşmiş Milletlere kabulü hakkında yaptığı konuşmalar Yahudiliğin A.B.D. ile Kızıl Çini yana getirme arzusunun göstergesidir.

«New York senatörü Jacob Javits, A.B.D. nin Kızıl Çini Birleşmiş Milletlere kabul etmeme politikasını değiştirebilmek için büyük gayret sarfetmektedir. B. Milletlerde bu meselede Amerikan sözcüsü olarak seçilen Javits, eğer A.B.D. Kızıl Çin politikasını değiştirmezse bu vazifeyi

kabul etmeyeceğini belirtmiştir. Jacob Javits, Peking'in B. Milletlere kabul edilmesini istemiş, Amerikanın şimdilik veto etme hakkı bulunmasına rağmen, ilerde Kızıl Çin'in B. Milletlerde mutlaka bir koltuk sahibi olacağını belirtmiştir.» (4)

Beynelmillel yahudilik Kızıl Çin'in tanınması hususunda Türkiye'de olduğu gibi Amerika ve diğer Batı ülkelerinde basın vasıtasıyla baskı yapmaktadır. Amerikan basını birkaç seneden beri Kızıl Çin politikasının sakat olduğunu, değiştirmek lazım geldiğini propaganda etmektedir.

«Hükümetimiz Kızıl Çinin B. Milletlere kabulüne karşı gelmekle, müttefiklerimizin onunla ticarî münasebette bulunmamasını istemekle Kızıl Çin'in dünya milletleri arasına karışmasına mani oluyor. Peking'i tek başına bırakma taktiklerini artık bırakmak lazımdır. Kızıl Çin'le olan ilişkilerimizi geliştirmeye çalışmalıyız.» (5)

AMERİKAN İŞBİRLİKÇİSİ HANGİSİ?

Kızıl Çin uzun zamandan beri Rusya'yı batılı kapitalist ülkelerle bilhassa A.B.D. ile münasebette bulunduğuna için revizyonists olmakla suçluyordu. Karşılıklı ithamlar tıpkı Türkiye'deki beşinci kollarının birbirlerini itham etmeleri gibi sürüp gidiyordu. Peki, şimdi Kızıl Çin kapitalist Amerika ile dostluk münasebetleri kurmağa çalışmıyor mu? Şunu diyen Kızıl Çin'in Başbakanı Çu Enlay değilmi? «Sizin ziyaretiniz Amerikan - Çin ilişkilerinde yeni sayfa açacaktır» «Bir zamanlar Çin'de pek çok Amerikalı dostumuz vardı. İlerde sizi başka Amerikalılar ve gazeteciler izleyecektir.»

Ve şunlar da iki ay evvel Kızıl Çin Komünist Partisinin propaganda vasıtası olan ve bizim kızılçıkların satırı satırına tercüme edip mecmualarına koydukları «Pekiy Review» den pasajlar: «Amerika Emperyalizminin bu yeni saldırısı Nixon hükümetinin mecnun ve pervasız karakterinin yeni bir patlayışıdır.» 12 Şubat 1971

«Kafanı oynatma, Nixon. A.B.D. nin emperyalist kabile reisi Nixon. Vahşice yüzünü göstermekle küstahlığın en son noktasına ulaştı. Nixon, şunu bilki 700 milyonluk Çin halkı senin Hinduçin'de kudurmuş köpekler gibi etrafa saldırmana izin vermiyecektir.»

26 Şubat 1971

Nixon'a bu ithamlarda bulunanlar acaba iki ayda nasıl «dost» oluverdiler? Caddelerde Amerikan aleyhtarı gösteri yapanlar Amerikan emperyalistlerine neden kapılarını açtılar ki? Ey Rusya'ya çatıp, Mao'ya tapanlar, Kızıl Çin'de revizyonist, sosyal emperyalist olmuyor mu?

KIZIL ÇİN - TÜRKİYE

Yeni hükümete dış politikada yöneltilen sorunlardan birisi de Kızıl Çin ile olan münasebetlerimizdir. Dış politikada uyduluğu tercih edenler ilerde Doğu Türkistandaki milyonlarca kardeşimizin, gözyaşı ve Osman Batur'un âhı üzerine kadeh kaldırmak isteyeceklerdir. Çünkü kendilerine yol gösterenler Kızıl Çinle dostane ilişkiler kurmağa başlamıştır. Halbuki bir milletin dış politikası milli ideallere göre çizilmelidir. İdeolojik yapısı itibariyle bize tamamen zıt olan devletlerin gönüllülerini hoş etme esasına göre değil, Kızıl Çin, gerçek emperyalizmin hakimiyetini devam ettirebilmek için kullandığı maşadan başka birşey değildir. Ve en fazla zulmü de Doğu Türkistan'daki milyonlarca kardeşimize yapmaktadır. Osman Batur son nefesinde Doğu Türkistan'ı Allah'a ve Türkiye'ye emanet ederken, Kızıl Çin canavarının tanımaya kalkışanlar tarih ve millet indinde suçlu olacaklardır. E-fendiler, milletin sesine kulak veriniz!

- (1) Newsweek 16 Kasım 1970
- (2) Headline Series, Michel Oksenberg. No: 203
- (3) Newsweek 4 Ocak 1971.
- (4) Newsweek 26 Ekim 1970
- (5) Headline Series, Michel Oksenberg. No: 203.
- (6) Tercüman 15 Nisan 1971

Komünizmin İlk Hedefi: Türkiye, Pakistan ve İran

Beynelmillel Komünizm, Orta Doğuda ve diğer İslâm ülkelerindeki ihtilâlcı güçlerini uzun zamandan beri harekete geçirmiş bulunmaktadır. Türkiye, İran, Arap ülkeleri ve Pakistan komünizmin odak noktası haline gelmiştir. Arap ülkelerindeki ve Pakistan'daki ihtilâlcı komünist güçler tarafından başlatılan iç harpler sürüp gitmektedir.

Beynelmillel Yahudilik; Orta Doğu ve Asya-İslâm ülkelerinin komünistleştirilmesini daha 1945 lerdeki Yalta konferansında kararlaştırmıştır. «Rusların Asya Siyaseti» (George Creel İstanbul 1949) adlı eserde bu hususta geniş malumat verilerek, komünizmin İslâm ülkelerinde ve özellikle Pakistan, İran ve Türkiye üzerindeki yayılma siyaseti belirtilmektedir. Yalta konferansı'nın ilk kararı olan Çin'in komünistleşmesi gerçekleşikten bu yana, komünist faaliyetlerin ağırlık merkezi İslâm ülkelerine kaymış bulunmaktadır.

Türkiye'deki komünist faaliyetler on yıldır su yüzüne iyice çıkmıştır. Geniş öğrenci kitlelerini ve fabrika işçilerini tahrikle işe başlayan ihtilâlcı güçler, iki senedir «Şehir Gerillacılığı» nı tatbik etmeye koyulmuşlardır. Banka soyma, kundaklama adam kaçırma, cinayet, komünist halk ordusu kurma ve asıl orduyu yıpratma faaliyetleri son noktasına varmıştır. İhtilâlcı komünist güçlerin tezgâhladığı anarşik olaylar, Üniversitelerde can, mal ve okuma hürriyetini tamamen ortadan kaldırmış neticede silâhlı kuvvetler duruma müdahale etmek zorunda kalmıştır.

İran komünistleri tedhiş hareketlerini daha da artırmışlardır. Adam kaçırma, soygun, kundaklama hadiselerin devam ettiği İran'da, Askerî Mahkeme Başkanı General Ziya Farsiyu geçen hafta içinde komünistler tarafından öldürülmüştür. Fakat İran hükümeti Türkiye'den daha istikrarlı davranarak komünistlerin bazılarını kurşuna dizmiştir.

Pakistan'daki komünist tahrikleri ise fecî bir iç harbi tezgâhlamıştır. Pakistan komünistleri bilhassa doğu bölgede bir kaç yıldan beri tahrik, tedhiş ve anarşi hareketlerini hızlandırmışlardır. Beynelmillel politikanın yönettiği Rus, İngiliz, Hindistan ve Çin siyasetinin de tahrikleri neticesinde doğu Pakistan'da kardeş kavgası başlamış olup halen sürüp gitmektedir. Bilhassa Hindistan, Pakistan meselesinde kallesçe davranmıştır. Hindistanlı ihtilâlcı komünistlerin sınırı geçip Doğu Pakistan'da faaliyet yapmalarına göz yummuş, hattâ onları teşvik etmiştir. Halbuki bu durum aslında Hindistan'ın menfaatlerine aykırıdır. Zira aynı iç harp bir müddet sonra Hindistan'da da başlatılabilir. Gerçek emperyalizm ise, bu türlü harplerin bitmesini istemediğinden Pakistan ve Hindistan ikinci bir Vietnam olabilir. Pakistan'dan gelen haberlerin birbirini tutmayışı buradaki kesin durumu tesbit etmemize imkân vermiyor. Fakat gerçek şudur ki; Pakistan'daki iç savaş en kanlı bir biçimde sürüp gitmektedir.

Netice olarak diyebiliriz ki, Pakistan'ın bundan üç yıl önceki halî Türkiye ve İran'ın bugün kü hall gibiydi. Bu şu demektir. Eğer vaktinde tedbir alınmaz ve orduyu bile tehdide yönelen komünist harekete dur denilmezse, çok yakında Türkiye Pakistan'ın bugünkü durumuna düşebilir.

Sinan'ın Eserleri Devletin Haşmetinin Belgesidir

1588 yılında öldüğü zaman arkasında bıraktığı borçların yekünü, bütün mirasını aşmıştı. Lâkin öyle çok eser bıraktı ki, 20. yüzyılın şumarık sanatı dahi, önünde hürmetle eğiliyor. İnşası 48 yıla sığdırılan 80 cami, 400 mescid, 60 medrese, 31 saray, 19 türbe, 7 dârülkurra, 17 imaret, 3 darüşşifa, 7 köprü, 15 su yolu kemeri, 6 mahzen, 19 han ve 33 hamam, bugün mimarını rahmetle anar. İşte Koca Sinan'ın geride bıraktıkları... Yıllar süren sahipsizliklere rağmen yine muhteşem ve yine vakur Mekke ve Şam'da eserleri olduğu gibi, bugün küffar illerinde kalan bir çok cami, türbe ve su yolu da var. Şimdi Bulgaristan, Macaristan, Kırım ve Yugoslavya'da terkedilen camilerin boynu bükük minareleri Osmanlıları yâd eder

ASKERLİKTEN MİMARLIĞA GEÇİŞ

Mimar Sinan, 29 Mayıs 1490 yılında Kayseri'ye bağlı Kesi nahiyesinin Ağırnas köyünde doğdu. Yavuz Selim zamanında yapılan İran, Mısır, Çaldıran, Merc-i Dabık, Ridaniye sefer ve muharebelerine. Kanuni'nin Belgrad, Rodos, Mohaç, Viyana, Amanya, Tebriz, İtalya ve Karaboğdan seferlerine bizzat katıldı. Yaşı 50 yi bulduğu zaman askerlikten ayrıldı. Ve hassa mimarbaşılığına tayin edildi. Böylelikle 97 yıl süren ömrünün geri kalan 48 yılında O, harikalar vücudu getirecekti.

Çok seyahat etmişti. Macaristan'dan, Arabistan'a kadar. Hâlâ Anadolu'nun birçok yerini sade minareleriyle, zarif kümbetleriyle süsleyen Selçuklu Mimarisini beğenmişti. O nun üzerinde çalıştı. Yetiştirdiği talebeler ise Sultanahmet Camii ve Hindistan'daki Tac-Mahall'i yapmak suretiyle vazifelerini bihakkın yaptılar. Askeri meşgalesi, sanat dehasına etki yapamamıştı Sinan'ın...

SINAN'IN DELİRDİĞİ SÖYLENİYOR

Sinan, günümüzde sadece cami yapan bir mimar olarak tanıtılmaktadır. Oysaki bıraktığı su kemerleri, hamamlar, türbeler de büyük şaheserlerdir. Şüphesiz Süleymaniye'nin banisinin sanatını bu sayfeler dahilinde izah mümkün değil. Biz eserlerdeki bazı karakteristiklerden ve hayatının mühim vakalarından birkaçını anlatmakla iktifa edeceğiz.

Süleymaniye caminin inşaatı başlarken, Sinan başka yerlerde yapılan inşaatlarla da meşgul oluyordu. Tabii ki caminin yapımı biraz uzun sürecekti. Bu yüzden halk arasında hazinede para kalmadığı yolunda şayialar peyda oldu. Öyle ki bu şayialar ta İran kralı Şah Tahmasp'a kadar ulaştı. Şah Tahmasp, masum

bir yardımcı düşünmekten ziyade, Kanuniyi mahcup edebilmek amacıyla elçisiyle İstanbul'a büyük miktarda yakut ve zümrütü muhteşim hediyeler göndermiş. Caminin inşaatında kullanmasını istemişti. Kanunî Şah'ın bu hareketine çok kızmış olacak ki, Mimar'a dönerek:

— «Tiz bunları öteki taşların arasına koyup, bina eyle» diye emretti. Ve mücevherler minarelerin bir tanesinin altına döküldü.

Şüphesiz 3360 metrekaarelik bir alan üzerine yayılan caminin inşaatı çabuk ve kolay olmuyordu. Sinan'ı çekemeyen bazı saray erkânı bunu vesile bilerek Kanunî ile arasını açmaya çalışıyorlardı. Dedikodular ay yuka yükselince, Padişah bir gün inşaat sahasına gelir. Kızgındır. Mimar'a çıkışır:

— Niçün benim camim ile mukayyed olmayıp mühim olmayan nesnelerle vakit geçirirsin? Bana bu bina ne zamanda tamam olur, tiz haber ver, yoksa sen bilirsin.

Dill tutulan Sinan:

— İki ayda inşa Allahü Teâlâ'nın izniyle tamam olur, diye cevap verir.

Yanıdakiler şaşırırlar. O sıralarda zaten Sinan'ın delirdiği fısıltıları dolamaktadır. Bir kısım münafıklarda Sinan'ın; büyük kubbe tutturmak hevesiyle delice hareket ettiği kanatındadır. Padişah ve maiyetinin müteaddid sorularına rağmen camiyi iki ayda bitireceğini söyler Kanunî maiyeti ile saraya döndüğünde, hazinedarbaşı ve diğer erkân:

— Mimarbaşının cinnet getirdiği açığa çıktı. Hiç iki ayda bir nice yıllık iş mümkün müdür? Adam başının korkusundan aklını çıldırdı, der. Fakat Sinan'ın sözünden dönmediği görülür. İki ay sonra caminin anahtarlarını Kanuni'ye uzattığında herkes hayret içindedir. Sinan ise mahcubiyetinden büyük topluluğun içinde o kadar ufalmıştır ki... Padişah, onun büyük sanatına camiyi kendisine açtırmak suretiyle mukabelede bulunur.

SÜLEYMANİYE'DE İNCELİKLER :

Aradan 500 yıla yakın bir zaman geçmesine rağmen, hâlâ Süleymaniye'nin duvarları bembeyazdır. Ne is tutar, ne de kır. En iyi badanaların bile, 3-4 sene dayanabildiği göz önüne alınırsa harika netice kendiliğinden ortaya çıkar. Şöyle anlatılır? Mimar ışıklandırmayı o şekilde yapmıştır ki, güneş ışınları helezonik bir şekilde üst kubbeden başlamak suretiyle tabana kadar, yan duvarları yalar. Güneş ışığının girdiği yerde örümcek ağı tutunamaz. Bu yüzden güneş ışınlarının hareketi sayesinde örümcek ağları, kurum ve diğer mad-

deler üst kubbeye yükseltilmiş olur. Hattâ kurumların üst kubbeden alınmak suretiyle yıllarca mürekkep yapıldığı dahi bilinmemektedir.

Merkezî kubbenin zeminde yüksekliği 53 metredir ki, Ayasofyayı bir hayli geride bırakmaktadır. İlerlemiş tekniğe rağmen, bu kadar yükseklikte kubbe tutturmak imkânsız gibidir.

İnşaat mühendisliğinde «akustik» adı verilen ses dağıtımı o kadar mükemmeldir ki, yabancı müahit ve mimarlar böylesine muazzam bir akustik hesapla değil de, tesadüfen tutturulduğu görüşündedirler. Halbuki Mimar'ın en üst kubbeye çıkarak cep saatini çıkardığı, ve caminin öbür başında bulunan Kanuniye saatinin tik-tak larını dinlettiği bilinmektedir. Böylelikle onbinlerce kişi alabileceği bu camiide vaizlerin sesi mikrofonsuz her köşeye iletilebilmektedir.

Caminin yanında «külliye» adı verilen 4 medrese, 1 darülhadis, 1 okul, 1 hastahane, 1 imaret, 1 okuma odası, 1 tıp medresesi, 1 kütüphane, 1 kervansaray, 1 hamam ve sebîl yer almaktadır. Hattâ bir yolcunun veya akıncının namaz kılabilmesinin sağlanması için at bağlama yerleri bile mevcuttur. Bu mimarın ne kadar in-

ce seylere dikkat ettiğinin delilidir.

135 penceresi olan caminin yanında yer alan 4 minare 74 metre yüksekliğindedir. Bu minarelerin ikisi üçer, ikisi de ikiye şerefelidir. Böylelikle bu dört minarede 10 şerfe bulunmaktadır. İşte bu on şerfe Kanunî'nin onuncu padişah, dört minarede, İstanbul'un fethinden sonra dördüncü padişah olduğunun alametidir.

Selimiye'nin karakteristiği ise minareleridir. Aynı ayrı üç çıkış ve inişi bir tek minarenin içine sıkıştırabilmiştir. Böylece şerefelere çıkan 3 kişi birbirlerini görmeden, aynı merdivenlerden çıkabilirler.

Sinan iki eserinde aynı planı kullanmamıştır. Yapmış olduğu 80 caminin de planları ayrı ayrıdır. Mimar «Şehzadebaşı camii çiraklık, Süleymaniye kalfalık, Selimiye ustalık zamanlarına aittir» der. Haddizatında bu söz büyük bir alçak gönüllülüğün ifadesi olarak söylenmiştir. Yoksa her 3 camide birbirinden şaheserdir.

Topraklarımızdan başka yerlerde yapmış olduğu eserleri: Mekke, Rusçuk, Bosnasaray, Halep, Şam, Sofya, Mostar, Budin (Budapeşte), İstarya, Gözleve (Kırım), Tırhala'da bulunmaktadır.

Süleymaniye caminin inşaatının uzun sürdüğü söylenir. Halbuki böyle sine büyük bir yapının bugün dahi 7 yılda bitirilebilme şansı yoktur. Caminin temellerinin derinliği hakkında kesin bir bilgiye sahip değiliz. Ancak zeminin bir hayli altına indiği muhakkaktır.

Osmanlılar zamanında yapılmış camii inşaatlarının hemen yanında bir

(Devamı Sahife 13'de)

— Her gittiği yere kültürünün mührünü basan cedit, Viyana'dan Endonezya'ya kadar millet ideolojisinin sanat anlayışını göstermiş, huzur ve saadet dolu prensiplerini anlatmıştır. Mimar Sinan Millî Kültür yaşatıcılığının en kahraman örneğini vermiştir. Resim Edirne'deki Selimiye Camiini gösteriyor

Millet Tedbir İstiyor

(Baştarafı Sahife 5'te)

kararları durdurması, herhalde artık karşılarında engel görmeyen ve sıkışınca Danıştay'daki amcalarının yardımı koştugu komünistleri şımartan önemli sebeplerdendir. Öyle hale gelmiştir ki, komünist — hancı devlet içinde bulunursa bulunsun — danıştaydaki «dayılarına» güvenerek her haltı karıştırmaktadır. İnanmaktadır ki, amirlerinin veya mahkemelerin verdiği kararlar irade-i Danıştay'ca bozulacaktır. İşte bunun son misali ODTÜ profesörü milliyetçi Adnan Şaplakoğlu'na esirgenen karar, 4 solcu profesöre hayratça bağışlanmıştır. Ordunun kovduğu Sarp Koray, Danıştaydan kararı bozdurmuş ve «ben ne yaparsam yaparım, disiplini bozarım, ihtilalcilik oynarım ama beni Ordu'dan atamazsınız. Zira arkamı Danıştaya dayadım» derecesine orduya dönmek istemiştir. Şimdi de emekliye ayrılan subaylar aynı yola başvurmuşlardır. Bakalım ne olacaktır?

Fakat şurası bilinmelidir ki, eğer bu böyle devam eder, Danıştayın keyfi tutumları önlenmezse, Ordu'da ne disiplin kalır ne de otorite. 12 Mart Muhtırasına göre kubu müesseseyi millete hizmet eder hale getirmesi gerekmektedir. Zira rulan hükümetin herşeyden önce bu müesseseyi millete hizmet eder hale getirmesi gerekmektedir. Zira böyle önemli bir hadisedir ki, bu noktada ya ordunun disiplini ya da Danıştay mevzu bahistir. Seçilmelidir. Ordunun disiplini yıkılırsa Ordu ayakta duramaz. Millet te yıkılır.

HATIRLATIYORUZ!

KOMÜNİST YALANLARINA DEĞİL MİLLETE YÖNELİNİZ

Hergün biraz daha komünistlerin paraleline düşen Erim Hükümetine bazı hatırlatmalarımız var. Kabine içersinde kurulu düzenin bozukluğunu söyleyen (Atilla Karaosmanoğlu'nun basın toplantısı) adamlar mevcutken komünist tedhişçiliğini önlemek mümkün değil gibi görünüyor. Milleti, «sandık» tabiriyle alaya almaya devam ederseniz bu millet sizi tasvib etmeyecektir. Ordunun muhtırasında belirtilmiş birinci maddeyi (Anarşinin durdurulması) komünistlerin tekliflerinden ve telkinlerinden mühlhem reformlara bağlayarak hergün yeni hadiselelere açık kapı bırakırsanız, Orduya yapılan saldırıları önlemezseniz, komünist canilerin başını boş bırakırsanız 12 Mart muhtırasının ruhundan hergün biraz daha kopacak ve milletin safından uzaklaşacaksınız. Milletin iman hürriyetini baltalayıcı baskı hareketlerine gidilirse, bu suretle komünistlerin ekmeğine yağ sürmüş olacaksınız. Ve komünistlerin anarşisine birazcık da olsa mani olabilen, komünistlerin en çok korktuğu millete zulmetmiş olacaksınız.

Ordunun 12 Mart Muhtırasının hedefi, sizin şu an yapmakta olduğunuz işler değildir. Bunu böylece değerlendirmek gerekir. Zira, bugün millet icraatınızdan hoşnud olmamaktadır. Faaliyetleriniz Erimin tabiriyle «bilinçli aydınları» memnun etmektedir. Milleti değil.

riyle «bilinçli aydınları» memnun etmektedir. Milleti değil.

Sayın Erim, biz, sizin hiç olmazsa 40 yıldan beri teşekkül ettirdiğinizi söylediğiniz sol fikirlerinizde samimî olduğunuza inanmak isteriz. Eğer böyle ise, şu an anarşi çökür ve millete zulmeden komünistler sizi tasvib etmemektedirler. Eğer, millete komünistlerle beraber zulmetmeye kalkarsanız, bu millet için belki iyi olmaz, ama sizin için de iyi olmaz. Eğer siz de millettensiniz. Size Kerensky'yi, Sultan Galvaf'i, İmre Nagy'yi hatırlatmak isteriz.

Şu bütün vatanseverlerin kulağında kılpe olmalıdır. Komünistler tavizlerle doyurulamaz.

- (1) Cumhuriyet, 12 Nisan 1971
- (2) Yeni Gazete, 8 Nisan 1971
- (3) Tercüman 8 Nisan 1971
- (4) Yeni Gazete 15 Nisan 1971
- (5) Cumhuriyet 9 Nisan 1971 Nadi Nadi
- (6) Cumhuriyet 13 Nisan 1971
- (7) Cumhuriyet 9-10 Nisan 1971
- (8) Cumhuriyet 13 Nisan 1971 (Olayların Ardındaki Gerçek)
- (9) Cumhuriyet 8 Nisan 1971 (İlhan Selçuk)
- (10) Cumhuriyet 12 Nisan 1971 (Olayların Ardındaki Gerçek)
- (11) Proleter Devrimci Aydınlık, sayı 36, 30 Mart 1971
- (12) Proleter Devrimci Aydınlık, sayı 37 13 Nisan 1971
- (13) Devrim, sayı 77, 13 Nisan 1971
- (14) Devrim, sayı 76, 6 Nisan 1971

SİNAN

(Baştarafı Sahife 12.De)

hamam veya hiç olmazsa bir havuz ve medrese vardır. İman, kültür ve temizliğin o zamanın okumamış işçileri tarafından dahi sadakatle temsil edilmesine ait birçok misaller vardır. Sinan gerçekten ideolojisine estetik hüviyeti en güzel biçimde kazandırmıştır. Temele harç koyan işçiden, harika hattat Karahisâriye kadar herkes sanatı, Mimarbaşı Koca Sinan gibi anıyı ve tatbik ediyordu. Aradan 420 sene geçmesine rağmen, duvarlardaki taşların hâlâ beyazlığını muhafaza etmelerindeki sır buradadır.

Sancaklar Düşmeyecek

(Baştarafı Sahife 15.De) İKİNCİ PERDE

(Kasabanın bir sokak başında... sağdan ve soldan girenler selâmlaşır lar kucaklaşırlar. Bazısında silâh görülmektedir. Bazısında balta, bıçak, kazma, tırpan gibi şeyler vardır. Bir birlerine hatırlarını sorarlar.)

MEHMET — İşte... gardaşlarım ne zamandan beri silip temizlediğim buba yadigârı tüfeğim. (Bunları söylerken tüfeğini gösterir. Kırar temizliğine dikkat eder gibi borularına bakar.)

ALİ — Evden ayrılıyordum. Anam bana babanın intikamını almazsan şehid olmayıp kaçarsan südümlü he-

lâl etmem, dedi.

(Başka biri de kılıcını çekerek gösterir).

— Bu da benim dedemden kalma, bunun hakkını mutlaka vereceğim. Dedemi şehid edenlerden intikam alacağım.

(Bu sırada Yüzbaşı ve Teğmen gelir. Hepsini sıraya dizilir. Teğmenin elinde dürülmüş sancak vardır.)

YÜZBAŞI — Selâmün Aleyküm... Hoş geldiniz.

(Daha sonra teker teker kontrol eder. Önlerinden geçer, eliyle yoklar. Vakur ve ağır bir tavırdır. Yüzünden sevinç ve heyecanı okunmaktadır.)

YÜZBAŞI — Yiğitlerim (der ve durur tekrar). Aslanlarım, Milletim! Zin ızdırıp sesini işitip geldiniz. Yarılar, iniltiler ve feryatlar içinde ölüm-kalım mücadelesi veren milletimizin feryadını işitip geldiniz. Kardeşlerim, bugün karar günüdür. Bugün ölümü veya yaşamayı seçme günüdür. Düşman harim-i ismetimize kadar girmek istemektedir. Analar gözyaşı ile dua etmektedir. Çocuklar şehit babasından haber sormaktadır. Son kaleimiz Anadolumuz, Fransızın, İngilizin, Yunan'ın istilâsına terk edilmek isteniyor.

Avrupa'nın canavarları, bütün kudurganlıklarıyla, mübarek vatanımızı yutmak istiyorlar. Bütün düşman bize karşı birleşti. Bize karşı ihanetlerini birleştirdiler. (Sesi dokunaklı bir hal alır).

Kardeşlerim, hasta diyorlar bize, mirasımızı paylaşıyorlar, daha şimdiden.

MEHMET — Gomutanım, biz ne güne duruyoruz. Biz ölmeden vatan düşmana gahr mı heç? (Bir sessizlik olur. Herkesin gözü yine yüzbaşıda. Yüzbaşı konuşmasına sert bir şekilde devam eder.)

YÜZBAŞI — Elbet, düşmana kalmayacak bu topraklar. Vatanımızın tek taşını bile bırakmayacağız. Sönen ocakların, süngülenen yavruların intikamını alacağız. Çanakkale'yi düşman kanıyla dolduracağız. Dün çalınan toprakların, bugün tecavüze uğrayan vatanın hesabını mutlaka so- racacağız. Bunun için buraya geldik. Vatana sahip çıkmak için, sancak, mahzun sancak düşürmemek için toplandık. Teğmenim!!

(Teğmen Hasan hemen ortaya gelir sancak kılıfını çıkarır. Öperek yüzbaşına verir. Yüzbaşı sancak a- maya başlar. Işıklar geçen dakikalar da hafifleşir, koyulaşır. Sancakı öpünce diğerleri de gelir, hep bir bir öperler. Sancak tamamen açılınca);

YÜZBAŞI — Bu sancak, senelerdir, uğrunda oluk oluk kan dökülen imanın sembolüdür. Bu sancak, her karış toprağı aziz şehitlerimizin kanlarıyla yoğrulmuş, mübarek vatan topraklarımızın ihtisamla dalgalanan hürriyetimizin sembolüdür. Bu sancak, sahihsiz kalmayacak, semalar- dan düşmeyecektir.

HEP BERABER — Düşürmeyeceğiz.

YÜZBAŞI — Kardeşlerim, şimdi cepheye gideceğiz. Çanakkale sırtla- rında, Arı Burnunda, Conk bayırın- da, Hamidiye tabyalarında düşman şarapnelleriyle can veren kardeşleri- mizin yardımına koşacağız. Hepiniz bir manga olursunuz. (Bir manga on kişidir.) Mangadan Hüseyin çavuş mesuldür. Hüseyin Çavuştan haber-

siz bir şey yapmazsınız. Benimle de o haberleşecek. Şimdi Sancağı Hüseyin'e emanet ediyorum. O şehit olur sa Ali sancağı alır. O da şehit olur sa Mehmet Sancağı yükseltir. Sancak, atalarımızın mübarek bir emane- tidir. Onu asla yerde süründürmeyin HEP BERABER — Süründürmeyeceğiz...

YÜZBAŞI — Haydin, kardeşlerim. Allah yardımcınız olsun. Gazanız mübarek olsun. Zafer Bizimdir (O esna- da tekbir marşı çalmaya başlar. Işık kırmızılaşır ve biraz azalır Yüzbaşı sağ taraftan her biriyle kucaklaşır Perde kapanır. Marş devam etmekte- dir.)

(Devamı Var)

KÖY ENSTİTÜSÜ

(Baştarafı Sahife 9'da)

olmuştur. Tonguç'un orijinal köy enstitüleri, Politeknik okullarının ismî değiştirmesinden başka birşey değildi. Köy enstitülerinin gayesi de «iş için, iş içinde eğitim» idi. Tonguç'un bizzat kendisinin tercüme edip, kendi eserine koyduğu bir ma- kale bunun en güzel delilidir. Bizim enstitüler de politeknik okulları gi- bi yarım gün ders, yarım gün tarım v.s. ile meşgul olurlardı. Enstitü ka- nunları da zaten buna göre ayarlan- mıştı. (Yandaki tercümeye dikkat)

Öğretmene verilecek idealler bakımından Tonguç'un takib ettiği usul, son derece politik idi. Fakat İnönü'yi bile gizlice ikna edebilmiş- ti. Halk Partisine payanda olacak enstitüler, kaşla göz arasında görev değiştiriyordu. Tonguç, İnönü ile bir gizli görüşmesinde bunu ayarla- mıştı. Bunu çok yakını Ferit Oğuz- bayır, Dr. Ergin Tonguç'a anlatı- yor:

«Öğneğin Ferit Oğuz Bayır, ki bütün Köy Enstitüleri hareketli sü- resince Tonguç'un en yakın çalışma arkadaşlığını yapmıştır, her ikisinin Çankaya köşkünün kütüphanesinde bir gece yalnız olarak köy enstitü- lerinden çıkacak olan öğretmenlerin siyasal eğilimlerinin ne olacağını uzun uzun tartıştıklarını ve bu or- tak sonuca vardıklarını ve bu konu- şmanın ertesi günü Tonguç tarafın- dan kendisine anlatıldığını açıklar: Varılan ortak sonuç köy enstitüsü çıkışlarının sosyalist olabilecekleri şeklindedir.» (8)

İnönü'den de icazet alınınca ar- tık her şey tamamdı.

Kesif bir sol faaliyete girişile- bilirdi.

GELECEK HAFTA: ENSTİTÜ- LERİN İÇ YÜZÜ VE FAALİYET

- 1) Solun 94 Yılı, Aclan Sayılğan, s. 81.
- 2) Canlandırılacak Köy, İsmail Hakkı Tonguç, Remzi Kit. İs- tanbul 1947, s: 493.
- 3) Devrim Açısından Köy Enstitü- leri ve Tonguç, Ergin Tonguç, İstanbul. s: 162.
- 4) 5) Köy Okulları ve Enstitüleri Teşkilât Kanunu İzahnamesi, Maarif Mat. Ankara 1943. s: 36- 37, 13-17.
- 6) Üçüncü maddedeki eserden. s: 56.
- 7) Piramidin Tabanı (Hatıralar) Hürrem Arman, Ankara 1969. s: 249.
- 8) Üçüncü maddedeki eser, s: 278. (Devamı Var)

EKONOMİK REFORMALARLA ZAMLAR DA GELDİ

PTT maddelerine yüzde yüz zam yapılması kesinleşirken, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı İhsan Topaloğlu ayrıca elektrik ve kömüre de zam yapılacağını açıklamıştır. An-

TÖS'cülerin Yaygarası Yalanmış

Gazetelerde zaman zaman şöyle haberler okuruz. «Bir öğretmen dövüldü, bir öğretmen öldürüldü, öğretmen kıyımı devam ediyor» Bunların pek çoğu asılsız haberlerdir. Ama bunların yalan olduğunu bildirecek bir yetkili çok kere bulunmaz.

Bu haberler gayri millî basın veya ajanslar tarafından kasıtlı olarak uydurulur. Çünkü öğretmenler meslek itibarıyla birbirlerine bağlı kimselerdir. Hakkârî'de burnu kanayan bir öğretmenin derdinden Edirne'deki öğretmen rahatsız olur Bu türlü haberler öğretmenler üzerinde halka karşı iyi bir tesir bırakmaz. Hele bu haberin başına bir de «TÖS'lü» tabiri eklenirse.. Çok defa da öyle olur. Gaye bütün öğretmen kitlesiyle milletin arasını açmaktır. İşte geçenlerde Milliyet Gazetesinde Bitlis THA kaynaklı ve «İki öğretmenin evi kurşunlandı, biri de koma ya sokuldu» şeklinde yalan bir haber çıktı. Ama vazifesi nasırlı bir vali olan Cemal Orhan Mir kelâm bu haberi şöyle yalanlamıştır: «Öğretmen Erdem Şavlı'nın dövülüp komaya sokulduğu yalandır. Öte yandan İl Emniyet Müdürünün soruşturma ve tahkikiyle sabittir ki öğretmen Mehmet Akın'ın evi de kurşunlanmamıştır.»

İşte özü sözü doğru basın (!) THA (!).

cak zamların ne oranda olduğu hakkında herhangi bir açıklamada bulunmamıştır.

Erim hükümetinin Başbakan yardımcısı Karaosmanoğlu'nun iktisadî huzursuzluklar hakkındaki açıklamasından sonra, kömür ve elektriğe zam konulmasının karar altına alınması gözden kaçmamalıdır. Karaosmanoğlu, «İktisadî buhranları temelden halledeceğiz, Demirel hükümetinin düştüğü duruma düşmeyeceğiz» derken Enerji Bakanlığı ise zam dedikodularıyla bu sözleri yalanlıyordu. Zamlar yine dar gelirli vatandaşın sırtına binecektir. Ve Erim Kabinesi de Demirel Kabinesi gibi, açıklarını zamlardan sağladığı kazançlarla kapatmaya çalışacak tı.

Erim kabinesi de bir takım sunî tedbirlerle zevahiri kurtarma gayreti güttükçe memleketin hiçbir meselesi hallolmayacaktır. Esasında memleketimizdeki iktisadî buhran, beynelmilel Yahudi sermayesinin millî ekonomî üzerindeki büyük tahakkümünden doğmaktadır. Millî servet borsa oyunları ile ya İsrail'e, ya da Atina'ya kaçırılmaktadır. Her gün bir kaçakçılık olayına bir yenisi de eklenerek millî servet beynelmilel sermayenin kasasına aktarmaktadır.

Fakat memleketi idare etmekle vazifeli kadrolar bir türlü bu vaziyeti kavrayamamışlardır. Bu nun yerine yeni gelen bir iktidar eskiyi kötülemekle işe başlamış, fakat makul hiçbir tedbir almamıştır. Bu birbirini suçlamalar da sürüp gitmiş fakat iktisadî buhran bir türlü halledilememiştir Biz Nihat Erim kabinesinin dikkatini bil hassa bu noktaya çekeriz.

Tekzibtir 1. Şubat 197

Yalancının Mumu Söndü

Gayri millî basının başını çeken Cumhuriyet Gazetesi'ne suçüstü yakalandı. Uydurma haber imalciliğini, basın ahlâkına tercih eden bu gazete yalanını gene gizleyemedi. Milliyetçileri itham altında bırakabilmek için iftira alıp iftira satan gazetenin son şeref belgesi yukarıda görülüyor. Adapazarında camiden çıkıp TÖS mitingini bastılar diye verdiği uydurma haber, Adapazarı valiliğinin tahkikiyle tekzip edilmiştir. Haysiyetin zerresine sahip olanlar bu kadar sahtekârlığı bir arada yapamazlar. Bunların haysiyet anlayışı nedir, bilmiyoruz.

izin 1. sayfa 3-5. sütunlarında «TÖS Adapazarı Mitingi saldırıya uğradı» başlığı ile yayınlanan yazı tetkik edildi.

Sakarya Valiliği'nce yaptırılan tahkikattan, iddia edildiği şekilde mitingden önce öğle namazında hiç bir camide ve görevlilerimiz tarafından «Komünistlerin mitingi var, dinsizlerin mitingi var» şeklinde konuşma yapılmadığı ve halkın tahrik edilmediği anlaşılmıştır.

Hilâf-ı hakikat haberinizi tekziben işbu yazımızın gazetesinin aynı sayfa ve sütunlarında neşrinin rica ederim.

Lütfi DOĞAN
Diyanet İşleri Başkan V.

Adalet Bakanının Dikkatine

Geçtiğimiz hafta gazetelere göz gezdirenler şu iki haberi okumuşlardır. 1— Deniz Gezmiş, gizli cemiyet kurmak ve pasaportsuz yurt dışına (El-Fetih'e gerilla talimi yapmaya) çıkmaktan dolayı muhakkeme edilmiş ve tahliyesine karar verilmiştir. 2— Dev-Genç eski idarecilerinden Edip Sakarya tabanca ile yakalanmış ve mahkemesi görülerek tahliye edilmiştir. Bu sadece iki haberdir.

Bir de biz haber verelim: Yavuz Aslan Argun komünistlerin iftiralarıyla Yıldız hadiselerine karıştırılmış ve tev-

kif edilmiştir. 18 aydan beri tahliye edilmediği gibi, mahkemeye de çıkarılmamıştır.. Yapılan son sorgusundan sonra yine tahliye edilmemiştir.

Şimdi dikkat ediniz sayın Adalet Bakanı, Savcılar, Hakimler ve bütün bunların sahibi Aziz millet!...

Bu farklı haberler şu ihtimalleri ortaya koymaktadır:

1— Ya komünist Deniz Gezmiş ve Edip Sakarya'yı muhakkeme eden hakimler kasıtlıdır veya korkmaktadır. Eğer, verilen kararda adaletsizlik varsa, başka türlü yorumlamak mümkün değildir. Zira, gizli olarak kurulan cemiyet, devletin temellerini yıkmak esasına dayandırılmıştır. Yurt dışına ise, gerilla eğitimi yapmaya gidilmiştir Banka soygunları, adam kaçırmalar, talebe kurşunlamalar ondan sonra vuku bulmuştur. El-Fetih'e bağlı olduğuna dair üzerinde hüviyet kartı çıkmıştır Bütün bunlar olmuş şeylerdir Bir hakim hüküm verirken münferid hadiseler mi bakar yoksa maznunun umumi sabikasına mı bakar? Her neyse D. Gezmiş tahliye edilmiştir Yine D. Gezmiş, Yavuz Aslan Argun tevkif edildiğinden bu yana 4 defa tevkif edilip, tahliye edilmiştir.

Edip Sakarya'ya gelince, üzerinde tabanca yakalanmıştır. Aynı günkü gazetelerde, tabanca yakalanan Hamza Işık hakkında 2 yıl ağır hapis cezası ve 1000 lira para cezası verilmiştir İki suç arasındaki fark nedir? Adliye Bakanına soru olarak arz olunur.

2— İkinci ihtimal, Yavuz Aslan Argun'un davasını tahkik eden insanlar kasıtlıdır ve ya baskı altındadır. Bir insa-

nın 18 ay mahkemeye çıkarılmadan bekletilmesi neyin ifadesidir?

Eğer, baskı oluyorsa bu da ha feci bir şeydir. Bu, adaletin belirli baskı gruplarının inisiyatifine alınması demektir ki, o zaman adalet, hakkı değil de zulmü icra eden müessesese haline gelir.

3— Eğer delillerin toplanmadığı bahane olarak ileri sürülürse bu da son derece garip, garip olduğu kadar da tehlikeli bir konudur. 18 aydan beri emniyet teşkilâtı çalışmaktadır. Adliye müessesesi çalışmaktadır. 18 ay içinde toplanmayan delil ne zaman toplanacaktır? O zaman milletin aklına şöyle bir soru gelmez mi?: Savcının veya Emniyet Teşkilâtının delilleri toplamak için gayret göstermemesi, ihmalkârlığı, delil bulamaması, (belki de o şahsın hadisleyle ilgisi yoktur) bir insanın hapse kalmasına nasıl sebep olabilir? Delilin toplanmaması için bu ihtimallerin dışında bir ihtimal var mıdır, biz bilmiyoruz

Bunlar, sadece akla gelen ihtimallerdir. Bu ihtimalleri ortaya koyuyoruz Çünkü Adalet, bir milletin ayakta durmasının, bir vatanın yaşamasının temel şartlarındandır Sayın Adalet Bakanının da Adliye Reform'undan bahsedildiği şu günlerde, telgrafları cevapsız kalan Yavuz Aslan Argun'un haklarının, hukuk adına katle dilmesine mani olmasını istemek gerekiyor.

Bu sorulara cevap verilirse, Adalet müessesesinin komünistleri koruduğu ve milliyetçilere zulmettiği fikri açıklığa kavuşturulmuş, doğruluğu ve yanlışlığı bilinmiş olacaktır.

Komünistler Nasıl Silâhlanıyor

Türkiye'de yıllardan beri halledilmeyen bir mesele vardır. Silâh kaçakçılığı meselesi. Ancak bizde silâh kaçakçılığının da iç yüzü pek bilinmez. Silâh kaçakçılığı sadece mali bir mesele olarak ele alınır. Oysa silâh kaçakçılığı memleketimizde kimlerin işine yaramakta, kimler ve niçin silâhlanmakta, kaçaklığın odak noktasını hangi ülkeler teşkil etmekte, bilinmez.

Geçenlerde kaçakçılık mevzuunda yazan bir gazetede şöyle bir tabire rastladık: «Mavzeri, kasatura ile kim alırdı Türkiye'de? Silâh kaçakçılığının üstünde bir işti bu. Yurdun güvenliğini doğruca ilgilendiren bir işti.» Bu ne demektir? Türkiye'de mavzerle, kasaturayla birlikte silâhlanan teşkilatlar vardır. Ordunun dışındaki bu silâhlı teşkilatlar kimlerdi? Cevap gayet basittir. Türkiye'de kimler silâhlı hadiseler meydana getiriyorlar, kimler ban-

ka soyuyor, adam kaçııyor, Halk (!) ordusu kurmaya cesa ret ediyor? Komünistler. Peki bütün bu işler silâhsız mı yapılıyor? Hayır. O halde komünistler, stenden mavzere kadar varan bu kadar modern silâhları nereden buluyorlar Cevap kendiliğinden ortaya çıkıyor: Türkiye'de, komünistler tarafından idare edilen beynelmilel mahiyetli kaçakçılık şebekeleri vardır. Bu şebekeler komünistlere silâh ve cephaneye tedarik etmektedir.

Peki bu kaçakçılık olaylarına Türkiye ile birlikte hangi memleketler sahne oluyor? Yine aynı gazetenin başka bir nüshasındaki ifadeler de ayneşöyledir: «Bütün malı Bulgaristanın Varna Limanından yüklemişti..» «Türkiye'ye veya Türkiye üzerinden Orta Doğu'ya sevkedilecek silâh ve cephaneye dış ülkelere, kapitalistlerden, komünistlerden Bulgaristan ve Romanya'ya akıyor,

Sonra Varna, Köstence ve Burgaz'da depolanıyor..»

Görülüyor ki silâhlar Türkiye'ye Romanya, Bulgaristan ve Rusya gibi komünist ülkelerden sokulmaktadır. Hatta komünist devletler, Türkiye'deki komünistleri silâhlandırmak için bizzat bu işlerle ilgilanmaktadır. Geçenlerde Sivas'ta ele geçirilen 6 tonluk cephanenin Dev - Gençli bir kızılın babasına ait olması tesadüfî değildir. Netice olarak şunu söylüyoruz: Silâh kaçakçılığı, problemi malî bir mesele değil üstünde siyasî ve askerî bir meseledir ve Türkiye'nin hayatıyla ilgilidir. Kaçakçılık şebekelerinin hemen hepsi komünistler tarafından kullanılmakta ve bu sayede komünist Halk ordusu silâhlanmaktadır. Meseleye bu açıdan bakmadıkça silâh kaçakçılığı meselesine yapılan hiç bir müdahale başarılı olamaz.

Sancaklar Düşmeyecek

(Perde gerisinden «Ey Gaziler» marşı çalınır. Sahne kırmızı ışıkla aydınlanmıştır. Ortoda masanın başına yüzbaşı oturmuş eli çenesinde düğünceli ve dalgın bir şekilde duruyor. Solda yüzbaşının yanında Teğmen sandalyede oturmaktadır. Gözleri bir noktaya bakmaktadır. Teğmenin solunda kapıya yakın yerde Hüseyin Çavuş bağdaş kurmuş vaziyettedir. Marş dinlenir. Marş bittikten sonra ışık beyazlaşır ve sahne aydınlanır.

— İşte böyle Hüseyin Çavuş. Çabuk köyün her tarafına haber salın. Eli silâh tutan genç yaşlı kim varsa gelsin.

(Hüseyin Çavuş kalkar, ayaklarını toplayarak)

— Emredersiniz gomutanım.
(Kapıdan çıkar. «Ali!! Mehmed!! diye bağırır ve devam eder.)

— Haydi koşun. Acele milleti toplan. Gelsinler, Yüzbaşının geldiğini söyle. Haber verin. Koşun.

(Gene dışardan, «Hemen gidelim. Ötekilere de habar virem» sesleri gelir. Daha sonra Hüseyin çavuş içeri girer, yerine oturmak üzereyken uнутtuğunu birden hatırlar bir tavırla doğrularak)

— Ha, yüzbaşım sizin garnınız açtır. Durun da ben yimek getirem.

YÜZBAŞI — (Kalkarak ve masadan ayrılarak) yok, yok Hüseyin Çavuş demin yiğitler köyündeydik. Orada yemiştik. Yalnız sen bir su getiriver.

(Hüseyin Çavuş kapıdan çıkar. Yüzbaşı gezinmektedir. Cebinden mendilini çıkarır hareketleri ağırdır. Teğmene dönerek:

YÜZBAŞI — Hasan, üç gündür köy köy dolaşa dolaşa baya yorulduk ya.. Bunu başaracağız Hasan. Allah her gittiğimiz köyden boş çevirmiyor. Buradan da boş dönmeyeceğiz, İnşallah.

TEĞMEN HASAN — İnşallah komutanım. Ben bu köyün namını çok işittim. Balkan harbinde Karacalı Koca İbrahim derlerdi, biri vardı. Hiç unutmam. Kahramanlığıyla orduya görev verildi. Harpten sonra onun şebadetine bütün asker ağlamıştı.

(Hüseyin çavuş bir elinde testli, bir elinde tasla girer. Bu sırada Teğmen sandalyeye oturur. Yüzbaşı da yerine geçer. Hüseyin çavuş doldurduğu tası yüzbaşıya verir. Yüzbaşı i-

ki üç yudumda içtikten sonra)

YÜZBAŞI — Sağolasın çavuşum. Allah razı olsun.

HÜSEYİN ÇAVUŞ — Afiyet olsun yüzbaşım

(Hüseyin çavuş kalkar bir de teğmene koyar. Teğmen Hasan da aynı şekilde içtikten sonra):

T. HASAN — Elhamdülillah sağol kardeşim, gelmiş geçmişlerin ruhuna deysin.

HÜSEYİN ÇAVUŞ — Afiyet olsun.

(Kalkar testiyi kapının yanına koyar. Tası da üstüne bırakır. Dışarıdan ayak sesleri gelir. Kapı açılır.)

İçeri girenler — Selâmün Aleyküm. Hoş geldiniz.

YÜZBAŞI — Hoşbulduk. Geçin söyle yavrum. Oturun.

(Gelenler kıyıları minderlere dizilirler. Bir çoğu tazimen oturmadan dizlerine dayalı vaziyette çökmüş olarak dururlar. Yüzbaşı cebinden saatini çıkarıp bakar. Hüseyin çavuşa dönerek) :

YÜZBAŞI — Bu vakitte de köylülerin hepsi köyde midir bilmem?

HÜSEYİN ÇAVUŞ — Sen merak etme komutanım. Gelenler yeter. Biz yarın bütün evleri dolaşır, haber veririz. Didığınız gibi yaparız. Sen emdişe itme.

(Dışarıdan iki üç kişi daha gelir. En öndeki ihtiyardır. Sallana sallana gelir. İçerdekilere kalkarlar.)

İHTİYAR — Selâmün Aleyküm. Hoş gelmişsiniz oğlum.

YÜZBAŞI — Hoş bulduk Gazi de de. Şöyle buyurun.

(Hepsi oturur. Yüzbaşı gözünü oturanların üzerinde tek tek gezdirir sonra) :

YÜZBAŞI — Kardeşlerim! Biz bu raya çok mühim bir mesele için geldik. Köyleri hep böyle dolaşıyoruz. Dün Balkanlarda kahpe Yunan'ın, ha in Bulgar'ın milletimize yaptığı zulmü hepiniz bilirsiniz. Binlerce kardeşimizin aç-susuz bırakıldığını, düşmanın kızıl süngüleriyle şehit olduğunu unutmamışsınızdır.

MEHMED — (Ayağa kalkar. Bir adım öne giderek) :

— Unutur muyuz, gomutanım. Sen ne diyorsun. Ben şehit babamın ve gardaşımın intikamıyla yaşıyorum. Ah... Ah!... O düşmanlar... Allah'ım bir nasip etse de intikamlarını bir alsam. Sen bilirsin Allah'ım...

ALİ — Benim de bubamı ve iki amcamı şehit etti, Bulgarlar.

CEMİL — Benim bubam Moskof harbinde şehit oldu. Vasiyetini daha unutmadım.

YÜZBAŞI — İşte kardeşlerim, düşmanlar gene aynı vahşetle, bugün de saldırdılar. Kahpe İngiliz gemileri (parmağıyla ufku işaret ederek) Çanakkale'ye dayandı. (Bağırarak) Boğazdan geçip devletimizi yıkacaklar.

HÜSEYİN ÇV. — Allah devlete zeval virmesin.

YÜZBAŞI — Amin, düşmanlar devletimizi yıkarlarsa, dün Balkanlarda yaptıklarını gene yapacaklar, gene binlerce yavruyu yetim bırakacak, binlerce anayı dul, bacıları himayesiz koyacak. Vahşice ve alçakça zulmedecek. Dün Selimiye camiline çan tak tıkları gibi hep camilerimizi kapatıp,

kilise haline getirecekler.

MEHMED — Allah korusun (diğerleri de Allah korusun diye tekrarlar lar).

YÜZBAŞI — Kardeşlerim, su u-yur, düşman uyumaz. Düşman, her yerde her zaman düşmandır. Hain her an ihanet içindedir. Çanakkale' de bir avuç kardeşimiz düşmana karşı savaşıyor. Ama düşmanın gemileri, askeri. cephanesi çok. Oradaki kardeşlerimize yardım etmeliyiz. Bu devlet bizim devletimiz. Şehit olanların yerini biz dolduracağız. Düşmanı boğazdan asla geçirmeyeceğiz. Kammızla boğacağız.

ALİ — Ayağa kalkarak parmaklarını gerer. Boğacağız gomutanım. Hep hazırız. Öleceğiz, öldüreceğiz. Ama düşmanı Çanakkale'ye sokmayacağız.

MEHMED — Ayağa kalkarak. (Ali'nin sesini keser gibi konuşmaya başlar.) Ben de hazırım Yüzbaşım. Hem en ön safta çarpışacağım. Bubamın tüfeğini ne zamandan beri silip temizliyordum. Böyle bir fırsat bekliyordum. (Kalabalığın içinden birkaç kişi «ben de hazırım, ben de hazırım» der).

İHTİYAR — Benim iki oğlum var. Onları bunun için büyüttüm. Sen hemem emrit gomutanım. Hemen hepimiz geleceğiz.

YÜZBAŞI — Allah hepimizden ra-

sanat
ve
edebiyat

zı olsun. Biz daha şu ilerideki köyle-re de gideceğiz. Geç kalmayalım. Ya rından sonra öğle vakti, hep beraber kasabada buluşacağız. Orada silâhı olmayana silâh verilecek. Her şey ta mam olacak.

HÜSEYİN — İnşallah hep geleceğiz. Ben bütün köyü toplar gelirim. (Yüzbaşıyla teğmen Hasan kalkarlar. Sonra hepsi kalkar).

YÜZBAŞI — Haydin Allaha ısmarladık. Bu millet sizin sayenizde ölmeyecek. Düşmanlar gülmeyecek.

MEHMED — İnşallah, yüzbaşım. Allah milletimizi muzaffer etsin. (Hepsi birden kalkar, kapıdan çıkarken) :

HÜSEYİN — Selâmetle yüzbaşım. Allah yardımcımız olsun. (Işık kırmızılaşır ve hafifleşir.) Hepsi çıkar ve perde kapanır «Ey Gaziler» marşı calmava devam eder.)

(Devamı var)

— Millî Mücadele, yediden, yetmişe bütün millet evlâtlarını aynı iman ve heyecan etrafında toplamakta, teşkilatlamaktadır. Konya'da 3 Nisan'da yapılan Çanakkale Şehitlerini Anma toplantısı Millî Mücadelenin Anadolu'da sancaklaşmasının ifadesiydi. Resimde küçük mücadeleciler Mustafa Erşen, toplantıda konuşurken görülüyor.

YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Madanoğlunun Şirretliği Grubunu Dağıttı

Geçtiğimiz hafta içerisinde Cumhuriyet Senatosu Kontenjan grubundan 5 kişi istifa etmişlerdir.

Bunlar Vahap Güvenç, Fahri Korutürk, F. Cemal Erkin, Lütfi Akatlı ve Hayri Denerdir. İstifa sebepleri olarak : «Hükümet Programı görüşü lürken Cemal Madanoğlu'nun yaptığı konuşmayı uygun bulmadıklarını» söylemişlerdir.

Hatırlanacağı üzere C. Madanoğlu, Program hakkındaki konuşmasında «Türkiye'nin gerçek sorunu Atatürkçülük - karşı Atatürkçülük, devrim-karşı devrim sorunudur. Orta yol sömürü yoludur. (Aşırı sağa da, aşırı sola da karşıyız) diyenler bu bozuk düzeni savunduklarını artık anlamalıdır» demişti. Bu konuşmasından anlaşıldığına göre C. Madanoğlu aşırı sola (yani komünizme) yeşil ışık yakmaktadır. (devrim karşı devrim) gibi sloganlar da komünist literatüre daha uygundur. Yukarıda ismi geçen 5 senatör, Cemal Madanoğlu'nun bu ka-

dar hızlı ötecek bir ortam bulduğu inancıyla yaptığı konuşmayı tasvib etmedikleri için istifa etmişlerdir. Memnuniyet verici husus şudur ki, bir kısım insanların şirretliği ve fırsatçılığı, bazılarının vatanseverlik duygularını kamçılamaktadır.

Savcılara Soru: Bu da mı Lâiklik İcabıdır?

AST, «Anadolu Şurular Hükmü» nin propagandasını yaparken şimdi de Devlet Tiyatrosu ezanı Türkçe okumaya kalkıştı ve okudu. Uzun zamandır Ankara'da oynanan ve şu günlerde İstanbul'a gelen «Atçalı Kel Mehmet» adlı piyeste ezan Türkçe okunmaktadır. Bu hal milletimiz arasında büyük bir infial yaratmış ve olay tepkiyle karşılanmıştır.

Ahlâken düşük bazı özel kişilerin oynattığı eserlerde bugüne kadar milletin bayrağından dinine kadar bütün değerleri tahkir edilmiştir. Fakat Devlet Tiyatrosunun böyle bir ukalalık yapması manidardır. Çünkü Devlet Tiyatrosu devletin tiyatrosudur. Onun vazifesi ezanı Türkçe okumak değil, milli kültürü halka aktar-

mak olmalıdır. Ama nerde. Devlet Tiyatrosu Moskova Tiyatrolarını çoktan geride bırakmıştır. İslâmın müesseseleriyle alay etmek ancak millet düşmanlarının yelteneceği sülâli bir iştir. Mesuller milletin milli değerlerine hırlayan köpeklerle ne zamana kadar göz yumacaklar? Milletin sabrı taşınır. Deniz Gezmiş'e yataklık eden Sibel Ay'ın babasının sekreteri olduğu Devlet Tiyatrolarının, milletin inançlarına hürmet eder hale getirilmesi herhalde, milletin vergilerinden maaş alan mesullerin işidir.

Kıbrıs Politikasında Uyduluğu Bırakalım

Beynelmîller politika Kıbrıs meselesini Türkiye'deki iktisadi ve siyasi dalgalanmalara paralel olarak sürdürüp gitmektedir. Yıllardan beri hiçbir hükümet Kıbrıs konusunda liyakatli bir politika takip etmemiş, Kıbrıs meselesi uzadıkça uzamıştır.

Geçen hafta içinde bir demec veren Kıbrıs Türk Topuluğu Lideri Rauf Denktaş şöyle diyordu: «Rumlar ENOSİS'te ısrar ederlerse çifte ENOSİS söz konusu olabilir.» Bu demektir ki adadaki Türk politikası Rumların politikasına bağlıdır. 'Rumlar şöyle yaparsa biz de şöyle yaparız' şeklindeki düşünce Kıbrıs konusunda temelli bir çözüm yolunun izlenmediğini ilân eder. Daha Kıbrıs konusundaki tezimiz bile belli değildir. Oysa dış politikanın düğüm noktasını, istikrar ve tavizsiz bir tutum mey-

Kızıl Caniler İş Başında

A.P. Ajansının bildirdiğine göre, Sovyetlet Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Leonid Brejnev, geçen hafta sona eren 24. kongreden sonra büyük bir «temizlik» işlemine girişeceğini açıklamıştır.

Bilindiği gibi komünist Rusya'da bu türlü temizlik işleri zaman zaman vukubulmaktadır. Komünist Partisinin ve dolayısıyla beynelmîlî yahudiliğin menfaatlerine gölge düşüren pek çok parti üyesi görevlerinden alınarak ya Sibirya'ya sürülmekte, ya da kısa zamanda nezdeden (!) ölmektedir. Ancak bu sefer yapılacak olan «temizlik» 17 yıldır yapılanların en büyüğü olacaktı. 17 yıl önce «kart değiştirme işlemiyle» böyle bir tasfiye yapılmıştı. Kart değiştirme işleminde bütün partili üyeler kartlarını komünist partisine teslim ederler. Komünist parti si istemediği kimselerin kartını geriye vermez. Bazılarının da vazifelerini değiştirir. Kartı geri verilmeyenler vazifesinden atılmış demektir. Onları i-ki akıbet bekler: Ya kurşuna

dizilmek, ya da Sibirya kamplarında ölümü beklemek. Kart değiştirme metodunu ortaya atan ve ilk defa tatbik eden Stalin olmuştur.

Bugün Komünist Partisinin 14.5 milyona yakın kalburüstü üyesi vardır. Bunların pek çoğu komünizmin vahşetini gördükleri için, komünizmi kötülemektedir. İşte bu kimseler parti tarafından «şüpheli» ilân edilmiştir. Brejnev, eskiden uygulanan «tasfiye» işlemlerini pek müsamahalı görmüş olacak ki, bu sefer «temizlik» tabirini kullanmıştır. Demek odur ki, Rusya'da yine pek çok baş gidecektir. Komünist ülkelerde mutlak bir adaletin ve gerçek bir demokrasinin varlığından dem vuranlar, bu «temizlik» hareketlerini nasıl izah edecekler? Fakat komünist memleketlerdeki boğuşmalar bu tasfiyelerle durmayacaktır. Eğer durmuş olsaydı insan kasabı Stalin zamanında dururdu. Bugünkü «temizlikçilerin temizleneceği günler ne zaman gelecek bilmiyoruz.

Sol Cephede Kemik Kavgası Gene Hızlandı

Öyle görünüyor ki, pek kısa zaman sonra Türkiye'nin siyasi arenasına, dört siyasi parti daha katılacaktır. Bunların hepsi de, bölünme hızında amipleri fersah fersah geride bırakan sol cephede yer alacaktır. İlk sinyal, Mücadele Birliğinin yaygın ve tesirli propagandaıyla yahudi çocuğu olduğu herkes tarafından bilinir hale gelen ve dikiz tutturamayınca istifa eden Aybar'dan geldi. Mehmed Ali Aybar'dan. Aybar yayınladığı açık mektupta, TİP'in işçi parasında yemlenenler partisi haline geldiğini belirtiyor ve yeni parti kuracağını açıklıyor. Herhalde yahudiye daha çok usaklık edecek bir parti olsa gerek.

İkinci sinyal, hapishane arkadaşının ırzına geçtiği söylenen ve kendisinin de yalanladığı, Hikmet Kıvılcımlı'dan geldi. En kart komünist olarak bilinen Kıvılcımlı'nın partisinin isminin Vatan Partisi olacağı sanılıyor.

Üçüncü sinyal, hapishanelerde arkadaşlarını ihbar etmekle maruf, «mektupçu mihrir» adıyla meşhur Mihri Be'lli'den

geldi. Yeni çıkarmaya başladığı Türkiye Solu isimli gazetesinin ilâvesi olarak program yayın ediyor. İsimleri Proleter Devrimci Hareket Partisi olma ihtimali büyük. Çin'e usaklık etmeyl, millete bağlılığa tercih eden bir ajanlar topluluğu olacak.

Dördüncüsü de, herhalde Ecevit'in kuracağı Sosyal Demokrat Parti olacak. CHP'de İnönü'nün bir çelmesine kurban giden Ecevit'in, parti teşkilâtı içinde elde ettiği bazı şubelerle bu işe başlama ihtimalidir. Bilindiği gibi Ecevit uzun müddet, Yahudi güdüm-lü basın tarafından pohpohlandı. Şişirildi. Yahudiliğin metodudur bu. Önce bazı kullanılabileceği adamları şişirir, artık işini bitirirse veya yük olmaya başlarsa, bir balon gibi söndürür. Şimdi de Ecevit'e karşı aynı oyun oynandı. Dün Ecevit'i pohpohlayan Nadir Nadi ve Cihad Baban, şimdi ona Romantik bencil v.s. gibi hakaretleri sıralamış. Ecevit, masonluğun bu şişirme ve posasını çöplüğe atma metodlarını bir kavrassa, belki ıslah olacak ama nerede?!

Yahudi Namus Ticareti Yapıyor

Amerikan polisi Los Angeles'te sekiz ay süren bir araştırma sonunda, 22 adet güzellik ve masaj salonunun, aslında gizli bir fuhuş sebekesine ait olduğunu açıklamış ve olayla ilgili olarak 100 den fazla kişiyi tevkif etmiştir. Polis sözcüsü bu salonlardan kazanılan gayrimişru kârın yılda 150 milyon doları bulduğunu bildirmiştir.

Bugün memleketimizin her tarafında bu türlü «güzellik ve masaj salonları» (!) mevcuttur. Buralara devam eden binlerce gencin sıhhati ve imanı darbe-lenmektedir. Hatırlanacağı üzere, Türkiye'de en kârlı işin bu türlü salonlar (!) ve fuhuş yerleri işletmek olduğunu bir zamanlar Maliye Bakanlığı açık-

lamıştı. Türkiye'deki güzellik salonlarının hemen tamamı ise, yurt dışındaki aynı müesseselerle temas halindedir. Bundan çıkan netice şudur ki; Türkiye dahil bütün memleketlerde bu tip fuhuş yuvaları, beynelmîlî

bir teşkilât tarafından idare edilmektedir. Bu teşkilât ise beynelmîlî yahudiliktir. Beynelmîlî Yahudiliğin protokollerinde gaye olarak seçilen «genc nesillerin ahlâkını değişik metodlarla dejenere etmek» maddesi böylece sistemli bir şekilde tatbik edilmektedir. Memleketimizde dahi bu tip ahlâksızlık ve fuhuş yuvalarını ilk defa işletmeye başlayanlar azınlıklar olmuştur. Bugün bu türlü fuhuş yuvalarına devam eden gençlerin sayısı gençliğin yüzde 75 ini bulmak tadır. Milletin ahlâkını, sıhhatini ve hayatını korumakla vazifeli olan mesuller, Los Angeles polisi kadar vazifesinas degiller mi acaba?

